

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1997

Número 90

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.**

Sessió celebrada dia 11 de novembre del 1997 a les 11 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 5629/97, de l'Hble Sra. Diputada Maria Àngels Leciñena i Esteban, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a acord de col·laboració amb l'Ajuntament de Santa Eulàlia, obres del centre de salut de Santa Eulàlia. 3754
 - 2) RGE núm. 5703/97, de l'Hble Sr. Diputat Miquel Gascon i Mir, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pla estratègic de prevenció i control de la sida. 3755
 - 3) RGE núm. 5758/97, de l'Hble Sr. Diputat Miquel Gascon i Mir, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conveni amb "Sistema Español de Farmavigilancia". 3756
-

- 4) RGE núm. 5641/97, de l'Hble Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a quantitat gastada en fotos del president amb ciutadans. 3757
- 5) RGE núm. 5675/97, de l'Hble Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a nivell de compliment de la Llei de normalització lingüística i del Decret 100/1990. 3758
- 6) RGE núm. 5642/97, de l'Hble Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a fotos del president amb ciutadans. 3759
- 7) RGE núm. 5676/97, de l'Hble Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a criteri a l'hora de fumigar contra la processonària del pi. 3760
- 8) RGE núm. 5690/97, de l'Hble Sr. Diputat Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a obligació dels ajuntaments de lliurar els residus per incinerar. 3761
- 9) RGE núm. 5677/97, de l'Hble Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a cost total de la redacció i publicitat de les DOT. 3763
- 10) RGE núm. 5678/97, de l'Hble Sra. Diputada Margalida Thomàs i Andreu, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a pla estratègic de control i prevenció de la sida. 3763
- 11) RGE núm. 5691/97, de l'Hble Sr. Diputat Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a afavoriment d'alternatives a la incineració de residus a Mallorca. 3764
- 12) RGE núm. 5681/97, de l'Hble Sra. Diputada Catalina Bover i Nicolau, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a pla estratègic de control i prevenció de la sida. 3766

II.- MOCIONS:

- 1) RGE núm. 5683/97, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a tall de subministrament elèctric del dia 22 d'agost, derivada de la Interpel·lació RGE núm. 4479/97. 3767

III.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 2321/97, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a finançament de la Universiada. 3771

- IV.- DEBAT DEL DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'ECONOMIA** del Projecte de Llei RGE núm. 5758/96, de la recerca i del desenvolupament tecnològic. 3777

(El Sr. Vicepresident primer inicia la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores i senyors diputats. Prec que seguim i començarem la sessió convocada pel dia d'avui.

I.1) Pregunta RGE núm. 5629/97, de l'Hble Sra. Diputada Maria Àngels Leciñena i Esteban, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a acord de col·laboració amb l'Ajuntament de Santa Eulàlia, obres del centre de salut de Santa Eulàlia.

Entram dins el primer punt de l'ordre del dia que fa referència a preguntes. La pregunta número 1 és la número 5629/97, que formula l'Hble. Diputada Sra. Maria Àngels Leciñena i Esteban, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a l'acord de col·laboració amb l'Ajuntament de Santa Eulàlia de les obres del centre de salut de Santa Eulàlia. Té vostè la paraula, Sra. Leciñena.

LA SRA. LECIÑENA I ESTEBAN:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, nuestra pregunta es para saber si el *Govern* ha firmado o piensa firmar próximamente algún convenio para afrontar los intereses derivados del crédito que el Ayuntamiento de Santa Eulalia tiene que solicitar para las obras del centro de salud de Santa Eulalia. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Conseller Sr. Fiol.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Senyora diputada, la Conselleria de Sanitat i, en definitiva, el Govern, no signarà un conveni per finançar els interessos del centre de salut de Santa Eulàlia. Veurem si es firma un conveni mitjançant el Pla 10, que és el sistema que hem utilitzat fins ara per finançar els centres sanitaris, però aquest sistema en cap cas implica el pagament dels interessos, que els paguen els mateixos ajuntaments. Aquest conveni no s'ha firmat i, en principi, en els termes que vostè demana, no es firmarà.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sra. Leciñena? Té vostè la paraula.

LA SRA. LECIÑENA I ESTEBAN:

Gracias, Sr. Presidente. ¡Hombre!, no deja de extrañar un poco la descoordinación que parece que hay entre el Ayuntamiento de Santa Eulalia, del mismo partido político, con el Sr. Conseller de Sanidad, o sea, (...) diferencias en este sentido, dado que en unas declaraciones que hizo hace unos 15 días anunciaba que el *Govern* iba a firmar con ellos un convenio para afrontar los intereses de un crédito que ellos estipulaban en unos 200 millones, y que viene un poco, la crítica que hacía el alcalde de Santa Eulalia, está un poco en la crítica que nosotros en su día hicimos del Plan 10, que es un plan que, de cara a los ayuntamientos con un presupuesto modesto, les perjudica, dado que su capacidad de endeudamiento queda prácticamente cubierta con un proyecto de este tipo. Entonces nos parece extraño que por un lado salgan estas noticias que crean una falsa expectativa y, por otro lado, no haya ningún desmentido.

Además consideramos que si éste es el único factor, según el alcalde de Santa Eulalia, para no poner en marcha el centro de salud de Santa Eulalia, consideramos que es algo bastante negativo para la población de este ayuntamiento. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputada. Vol fer ús de la paraula, Sr. Conseller? Té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Senyora diputada, jo crec que vostè fa un exercici d'interpretació del que va dir el batle de Santa Eulàlia i de les possibilitats econòmiques de l'Ajuntament de Santa Eulàlia. Conec perfectament aquestes declaracions i les he pogudes comentar amb ell i, certament, l'única cosa que li puc dir és que la Conselleria de Sanitat no signarà un conveni per finançar els interessos de cap ajuntament de les Illes Balears. Aquesta és la posició de la conselleria. Una cosa és el voluntarisme, que jo crec que és legítim, del batle de Santa Eulàlia i de qualsevol batle, de discutir, com han fet també vostès, el bon criteri amb què s'aplica aquest pla i l'altra és que en la realitat s'hagi d'imposar d'una manera determinada.

Jo no puc dir res més que pensar que al final s'arribarà a un acord que permetrà la construcció d'aquest centre sanitari, que és el darrer que ens falta per acabar al xarxa sanitària a Eivissa i Formentera.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.2) Pregunta RGE núm. 5703/97, de l'Hble Sr. Diputat Miquel Gascon i Mir, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Pla estratègic de prevenció i control de la sida.

Passam a la següent pregunta, la 5703/97, que formula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Gascon i Mir del Grup Parlamentari Socialista, relativa al Pla estratègic de prevenció i control de la sida. Té vostè la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. GASCON I MIR:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, la setmana passada vostè va presentar el Pla estratègic de prevenció i control de la sida a la Comissió d'Assumptes Socials, i davant la proposta dels grups de l'oposició de crear una ponència per millorar el Pla, vàrem saber que aquest pla no ha estat tramitat en el Parlament. Volíem saber si pensen entrar aquest pla per poder fer una ponència i millorar-lo. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gascon. Té la paraula el conseller de Sanitat.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Pens que contest d'una vegada diverses preguntes que crec que són la mateixa que hi ha a l'ordre del dia d'avui, perquè si no repetiré la mateixa argumentació.

Jo, evidentment, vaig quedar un poc sorprès en el moment de conèixer la pregunta perquè havia interpretat que en la compareixença de la setmana passada, de presentació del Pla estratègic contra la sida dins aquest parlament, a la Comissió d'Assumptes Socials, havia donat satisfacció a les demandes dels senyors diputats. De fet va ser una compareixença que, en el seu conjunt, va durar tres hores, on es varen recollir suggerències de l'oposició, i pens en una molt concreta de poder crear un registre de seropositius que va ser suggerida pel Sr. Gascon i que, en aquests moments, estudia la Conselleria. És a dir, jo crec que va ser una presentació formal davant el Parlament.

La viabilitat perquè el Pla estratègic, que no és un programa tal com entén, crec jo, el Reglament de la Cambra, és a dir, amb una dotació específica financera, entri al Parlament és una qüestió que podem considerar. Jo en aquest moment no em posicionaria però per descomptat els dic que no tenc cap inconvenient, el Govern no té cap inconvenient perquè el Pla estratègic entri al Parlament. El que passa és que jo crec que ja en bona part s'ha cobert el tràmit que correspondria, que és la presentació del Pla i la seva discussió. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sr. Gascon? Té vostè la paraula.

EL SR. GASCON I MIR:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, evidentment nosaltres vàrem quedar satisfets que presentàs el Pla. El nostre grup, fins i tot, va mostrar la seva satisfacció per parts del Pla que pensam que estan ben fetes, però pensam que hi ha punts que es poden millorar, com vostè ha dit, el registre d'infectats de la sida, no de malalts de la sida, el programa que vàrem comentar I+C, que dèiem nosaltres, i tot això pensam que es podria fer en una ponència en la qual tècnics podrien ajudar-nos a millorar aquest pla. Tan sols per això demanam que el Pla entri al Parlament i es pugui crear una ponència. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gascon. Vol fer ús de la paraula, Sr. Conseller? Té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Només vull dir que insistesc en el fet que el Govern no té cap inconvenient en entrar el Pla estratègic al Parlament. Òbviament no és competència del Govern decidir si s'ha de fer o no s'ha de fer una ponència sobre aquesta qüestió. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.3) Pregunta RGE núm. 5758/97, de l'Hble Sr. Diputat Miquel Gascon i Mir, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conveni amb "Sistema Español de Farmavigilancia".

Passam a la següent pregunta, la 5758/97, que formula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Gascon i Mir, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conveni amb "Sistema Español de Farmavigilancia". Té vostè la paraula, Sr. Gascon.

EL SR. GASCON I MIR:

Gràcies, Sr. President. Des del 1985 la Direcció General de Farmàcia desenvolupa el "Sistema Espanyol de Farmacovigilancia" mitjançant la coordinació de centres especialitzats i conjuntament amb les comunitats autònomes, utilitzant la figura dels convenis de farmacovigilancia. Fins fa poc sabíem que les Balears eren l'única autonomia que no havia signat aquest conveni i voldríem saber quan pensa el Govern signar el conveni per adherir-se al "Sistema Espanyol de Farmacovigilancia". Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gascon. Té vostè la paraula, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sr. Gascon, el Govern balear no ha signat, encara, aquest conveni, però li puc dir que ha fet la passa prèvia, que és remetre a l'Institut Carlos III el projecte d'incorporació de la Comunitat Autònoma al "Sistema Espanyol de Farmacovigilancia". Això és un tràmit ineludible i previ per poder signar el conveni, i és el centre coordinador del Servei Espanyol de farmacovigilancia, dependent d'aquesta institució que li he esmentat, Institut Carlos III, que ha d'autoritzar el projecte que hem presentat.

Per tant ens trobam, en aquest moment, pendents que l'Institut Carlos III aprovi el projecte que hem presentat, la qual cosa ens habilitarà per poder signar el conveni amb el Ministeri de Sanitat en col·laboració també, en el cas que ens ocupa, amb l'Insalud. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sr. Gascon? Té vostè la paraula.

EL SR. GASCON I MIR:

Gràcies, Sr. President. Bé, llavors la Conselleria ha presentat ja el que es diu la memòria justificativa, suposo. Idò tan sols vull recordar-li que quan se signa aquest conveni, que és per tres anys, s'afecten compromisos econòmics entre els exercicis pressupostaris. Llavors, si s'ha de signar aviat, ha de quedar reflectit en els pressupostos, perquè suposam que serà per a l'any 98. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gascon. Vol fer ús de la paraula, Sr. Conseller? Té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Explicaré al Sr. Gascon que la finançació del conveni és amb el Ministeri de Sanitat, meitat i meitat, que el cost aproximat del conjunt són 6 milions de pessetes i que, per tant, correspondria a la Comunitat Autònoma habilitar, si fos necessari, una partida de 3 milions de pessetes, la meitat. Per a l'any 98, previsiblement, ja entraria una modificació per aquesta partida.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.4) Pregunta RGE núm. 5641/97, de l'Hble Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a quantitat gastada en fotos del president amb ciutadans.

Passam a la següent pregunta, la 5641/97, que formula l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a quantitat gastada en fotos del president amb ciutadans. Té vostè la paraula, Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. És conegut que una de les accions prioritàries del President del Govern a les seves visites a municipis és retratar-se amb ciutadans. Voldríem saber què du gastat, al llarg d'enguany, el Govern en aquesta prioritaríssima activitat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Per part del Govern té la paraula la Sra. Estaràs.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Exactament no entenc per què es fa a aquest govern aquesta pregunta si avui he llegit en premsa que vostè se l'havia contestada. Gràcies, Sr. President.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sra. Estaràs. Vol fer ús de la paraula, Sr. Sampol? Té vostè la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Abans de consumir el torn de rèplica deman empara al president i exigesc que el Govern respongui. La pregunta és concreta: quina quantitat?, i deman que se'm respongui. Que consti que no he consumit el torn. En aquest moment li deman empara. M'empari, Sr. President, per favor.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Don la paraula a la Sra. Estaràs perquè contesti a la pregunta "quina quantitat?".

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Tant de bo aquesta mateixa força que vostès tenen en el Parlament la tenguéssim els consellers del Consell Insular amb la quantitat de preguntes que no ens contesten.

A partir d'aquí li diré que la quantitat gastada no es pot determinar, però la podem determinar vostè i jo. Evidentment no són els 10 milions que vostè ha dit damunt premsa. Per això li deia que no ho comprenia. Qui està en una incongruència és vostè.

Diré que varem fer un concurs públic per tenir un guanyador, un guanyador d'un concurs públic per contractar un fotògraf, i aquest concurs públic va oferir al guanyador la fotografia a un preu unitari de partida de 75 pessetes amb totes les despeses incloses, fins i tot el transport. A partir d'aquí, vostè pot fer les multiplicacions que vulgui pensant que el president té un mínim de 10 audiències per setmana, se solen fer dues fotografies per audiència i en aquestes visites que, a vostè, tan intranquil el tenen, pensi que ell visita totes les organitzacions i probablement es fa un nombre de fotografies per aquest preu de 75 pessetes. Vostè pot fer les multiplicacions.

M'agradaria saber quantes fotografies es fa el Consell Insular de Mallorca i quin preu paga per elles, però també sabem que no és objecte d'aquest parlament. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra Estaràs. Té vostè la paraula, Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Miri, Sra. Estaràs, diu 75 pessetes; l'altre dia en el diari varen dir a 70 pessetes i, fins i tot, varen anar més enfora i varen dir que a Felanitx s'havia fet 100 fotos. 100 fotos a 70 pessetes, 75 pessetes, jo faig els següents càlculs: un fotògraf, durant dos dies, són visites de matí i horabaixa, a Felanitx, són, a 75 pessetes, 7.500 pessetes, de manera que aquest fotògraf ha costat 3.500 pessetes diàries. Això seria un equivalent a un sou de 80.000 pessetes mensual brutes, comptant que hauria de pagar Seguretat Social, IVA, impost de renda de persones físiques, el material de la fotografia, el revelat, etc. Escolti, jo ara tenc un amic que s'ha de casar i ha de fer un reportatge de noces. Per favor, en acabar em doni el nom d'aquest fotògraf i li recomanaré. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Vol fer ús de la paraula, Sra. Estaràs? Té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Sí, jo també demanaria empara al Sr. President perquè la pregunta exacta, si no ho record malament, la 5642, és quantes fotos i no quina quantitat; és la que estam en aquests moments. Bé, en qualsevol cas, li diré que està molt clar: li he comentat que hi havia hagut un concurs per a un fotògraf, 75 pessetes amb totes les despeses incloses amb el transport, 10 audiències per setmana a dues fotos per audiència, les fotografies que es fan a una audiència i, en definitiva, les mateixes fotografies que s'han fet tots els presidents d'aquest govern, el president Soler, el president Cañellas, el president Albertí o qualsevol president d'una institució com podria ser el Consell Insular de Mallorca. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs.

I.5) Pregunta RGE núm. 5675/97, de l'Hble Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a nivell de compliment de la Llei de normalització lingüística i del Decret 100/1990.

Passam a la següent pregunta, la 5675/97, que formula l'Hble. Diputat Sr. Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa al nivell de compliment de la Llei de normalització lingüística i del Decret 100/1990. Té vostè la paraula, Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. El Decret 100/1990, de 29 de novembre, regula l'ús de les llengües oficials de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Quin és el nivell del seu compliment des de la perspectiva del Govern?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila. Té la paraula el Sr. Ferrer.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Bé, quant a la valoració que feim del nivell de compliment de la Llei de normalització lingüística, la nostra valoració és positiva. Nosaltres creim que la implantació de l'ús de la llengua en l'àmbit oficial i administratiu ha avançat molt en aquests darrers anys, tant a l'Administració de la Comunitat Autònoma com a l'Administració local. S'ha posat en marxa un pla pilot de normalització lingüística en col·laboració amb els ajuntaments. Creim que també ha contribuït molt positivament a aquesta implantació de l'ús, especialment a nivell municipal. S'han signat també convenis de col·laboració amb associacions, sindicats i col·legis professionals per augmentar cada dia l'ús de la nostra llengua, s'han obert línies de subvenció per incentivar la premsa escrita en català; en fi, tota una sèrie d'accions que ens fan pensar que la valoració de la Llei és positiva.

Quant al compliment del Decret 100 de l'any 90, per part de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports es compleix perfectament; pel que fa al compliment de tot el Govern és una pregunta que correspon adreçar a la Conselleria de la Funció Pública, que és la responsable d'aquest control.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sr. Orfila? Té vostè la paraula.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Jo és que no entenc com ho fa el Govern, per repartir-se les preguntes. Aquesta anava adreçada, evidentment, al Govern, i no a la Conselleria de Cultura.

Miri, Sr. Conseller, vostè diu que tot va bé i jo els he de dir que bé anam si no tombam i tenim el carro dins la sèquia. Els he de recordar que l'article 9.1 del Decret esmentat estableix que la documentació que adreça l'Administració de la Comunitat Autònoma a les altres administracions públiques de les Illes Balears s'ha de redactar en català. Mirin, aquest diputat que els parla té una altra vessant d'actuació política, que és la de regidor de l'Ajuntament d'es Mercadal. En el darrer plenari vaig poder comprovar com a l'hora de llegir la correspondència rebuda, de les vuit comunicacions del Govern tres estaven en català; les altres, escoltin: Conselleria d'Economia i Hisenda, "*tal y como les informamos en la reunión que mantuvimos el pasado 1 de octubre*"; Conselleria de Foment, "*visto el informe emitido por el jefe...*"; "*Ayuntamiento Mercadal*", Conselleria de Foment, "*resultando que el recurso ha sido...*"; Conselleria de Medi Ambient, "*torres de vigilancia en playas, Sr. Alcalde-Presidente del Ayuntamiento de Mercadal*"; Conselleria d'Agricultura, Comerç i Indústria, "*tengo el placer de comunicarle que la conselleria adquirió rifles anestésicos*".

No troben, Sr. Conseller, senyores, perdó, senyora i senyors del Govern que el resultat, cinc en contra i tres a favor del compliment del seu decret representa perdre per una golejada? Com ho hem de fer per donar-los a entendre que les actuacions que té l'Administració sempre tenen un caràcter d'exemple per als ciutadans?, que als ciutadans els exigim que compleixin de forma radical, absoluta, les normes i les lleis, i quan el Govern les incompleix s'impedeix a ell mateix, s'autodesqualifica a l'hora d'imposar-les als ciutadans? Pensen canviar, almanco?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila. Vol fer ús de la paraula, Sr. Conseller? Té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Sí, gràcies, Sr. President. Jo ja li he dit que valoram molt positivament el grau de compliment de la Llei i del Decret, cada dia és superior, i quant al fet de si això suposa perdre per golejada o no, jo crec que dels mils de documents que surten registrats de sortida de la Comunitat Autònoma vostè n'ha seleccionat vuit dins un ajuntament concret i, en fi, crec que això no és una mostra representativa de, ja li dic, els mils de documents que surten de la Comunitat Autònoma i, per tant, jo no puc entrar en una polèmica al voltant de vuit documents concrets. Puc entrar en el debat al voltant de tota la documentació que surt de la Comunitat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.6) Pregunta RGE núm. 5642/97, de l'Hble Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a fotos del president amb ciutadans.

Passam a la següent pregunta, la 5642/97, formulada per l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a fotos del president amb ciutadans. Té vostè la paraula, Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Abans no hem tengut sort, no hem pogut conèixer una xifra concreta, la quantitat total de pessetes gastades en fotos en el que duim d'any 1997; ara farem una pregunta igualment concreta i més senzilla de respondre: quantes fotos amb ciutadans s'ha fet el president durant el 1997? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Té la paraula, en nom del Govern, la Sra. Estaràs.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. La veritat és que si la preocupació d'una oposició és saber les fotos o les quantitats vol dir que ho feim tot molt bé, però, en qualsevol cas, si aquesta és la seva preocupació jo pas a donar-li la resposta.

En primer lloc les fotografies són les que es fan tots els presidents; quan una persona demana una audiència, bé per cortesia o bé per interès personal, idè en aquestes audiències infreqüents es fan fotografies. Es fan fotografies també quan hi ha actes d'interès públic i són fotografies que es fan per part de tots els presidents perquè són actes que són freqüents i que constitueixen un document fotogràfic per al Govern, que disposa d'aquest material des de la creació des de la creació del Consell General Interinsular, i també les fotografies que fa el president quan fa determinades visites al indrets de les Illes Balears i visites a organismes i institucions. Tot això seria el voltant de totes les fotografies però no es du un registre d'aquestes fotografies com tampoc crec que el dugui cap ajuntament, cap consell insular, cap administració autonòmica i ni tan sols l'Estat. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs. Vol fer ús de la paraula, Sr. Sampol? Té vostè la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Com quedam? Vostès no paguen a 75 pessetes la foto? I no saben quantes se n'han fetes? Com paguen idè? Què peguen a *bulto*?

A Felanitx 500, més o manco, a 75 pessetes no importa mirar prim, que, per cert, no li demanava el preu del rodet, perquè crec que m'ha contestat el que val el rodet. Quantes fotos? No se sap o no es vol contestar.

I la preocupació, evidentment que ens preocupa, no és un tema banal, aquesta qüestió; no es tracta de només les audiències, que es retraten les personalitats que visiten, les audiències. La preocupació és que el President del Govern va a la caça de la foto, no és una visita institucional a un ajuntament allà a on es fa una foto i s'envia a l'ajuntament per si la vol recordar; és que passeja pel carrer i passa per devora en Ramon Orfila i s'hi aferra pel coll i el fotògraf està preparat i dispara la foto, i entren dins la carnisseria i entra darrere el taulell i es posa devora el carnisser i ja s'ha disparat la foto.

Això és el que funciona, i clar que preocupa!, la banalització de la vida política, la frivolitització de la presidència, la utilització partidista de la Presidència del Govern amb finalitats electoralistes, aquesta campanya electoral permanent; i clar, que ens preocupa!, la utilització de la Presidència del Govern per a aquestes qüestions tan frívoles.

El que ens preocupa és que no es dignifiqui la Presidència del Govern i que es faci aquesta matusseria poble per poble, i m'ho deia un batle del seu partit, un batle afiliat al Partit Popular: "m'he empegueït amb la visita", això em va dir un batle del seu partit i no els diré el nom perquè nosaltres respectam les intimitats quan ens feim confidències d'aquestes característiques. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Vol fer ús de la paraula, Sra. Estaràs? Té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Jo també m'he empegueït moltes vegades de veure autoritats devora porquets, també m'he empegueït, i fer ús partidista d'aquestes fotografies, però en fi, crec que no és el moment d'entrar en aquest debat.

Diré que, efectivament, no tenim una comptabilització de les fotos perquè hi ha un fotògraf del Govern que està en plantilla i que fa fotos, però com que aquest senyor no pot fer feina dissabtes, diumenges al matí, horabaixa, vespre, no hi hauria doblers per pagar-li perquè vostè sap que a l'Administració hi ha unes categories, es va fer aquest concurs d'un fotògraf per poder suplir aquest altre fotògraf que hi ha dins el Govern aquests festius, aquests vespres i aquestes són les altres fotografies que pagam. La resta va amb el sou de la persona que fa premsa i, per tant, contest a la seva pregunta.

Per altra banda, li diré que només les audiències. Jo li he fet un reguitzell de tot el que signifiquen les fotografies. I això de la caça de la foto, Sr. Sampol, si vostès són els grans mestres! Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs.

I.7) RGE núm. 5676/97, de l'Hble Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a criteri a l'hora de fumigar contra la processonària del pi.

Passam a la següent pregunta que formula l'Hble. Diputat Sr. Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa al criteri a l'hora de fumigar contra la processonària del pi. Té vostè la paraula, Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Es veu que és ben cert allò de que Déu castiga i no amenaça. Aquest diputat, que al llarg dels seus 14 anys de barraqueta ha empilat sempre el Govern amb les seves peticions en el sentit que no s'utilitzàs el famosíssim *Dimilín* per lluitar contra la processonària del pi i reclamant, per contra, que s'utilitzàs el *Bacilus turigiensis*, molt més tòxic que l'anterior, s'ha vist sorprès enguany per una actuació de les forces aèries de la conselleria responsable de la lluita contra aquesta plaga, que utilitzant el reclamat *Bacilus* han fumigat una bona part de l'illa de Menorca i els deia que "qui de Déu fuig de bades corre" perquè ho han fet amb tan mala sort, amb tan mala punteria que, pel que han informat els mitjans de comunicació, fins i tot han arribat a fumigar un grup de turistes d'hivern que descansaven tranquil·lament a la urbanització de Cala en Bosc a Ciutadella.

Amb quin criteri es fan aquestes fumigacions, Sr. Conseller?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila. Té la paraula el conseller d'Agricultura i Pesca, Sr. Juan Cardona.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Josep Juan i Cardona):

Gràcies, Sr. President. Home, jo, respecte a les forces aèries de la Conselleria és cert que tenim unes bones forces; el problema és que els avions van a hèlice; si no fins i tot els altres problemes tendríem solucionats. Però li he de dir que els tractaments aeris que s'han fet -per cert, com diu vostè, sense *Dimilín*; és una llàstima que això començàs tant tard- s'han fet en base a criteris purament tècnics i s'ha demanat i s'ha demanat a tots i cadascun dels ajuntaments, en el cas de Menorca a tots els ajuntaments de Menorca, quines zones volien que es fumigassin i quines zones no. Se'ls informava de com estava la situació quant a l'epidèmia i ells decidien.

En el cas concret d'aquesta urbanització, miri, els avions solien sortir de matinada -a les 7,30, que per a algú és de matinada i per a un turista tenc la idea que ho és- per evitar el vent, per mor que la proporció que es dona és petitíssima, és a dir, del *Bacilus turigiensis* que diu vostè es dona un litre i mig per hectàrea, per cada 10.000 metres, i se li afegeixen tres litres més, és a dir, el preparat són 5.000 litres per hectàrea. Això vol dir que afecta d'una manera molt petita i pot donar-se el cas que aquests turistes estiguessin davall un pi i també resultassin fumigats.

Jo li puc dir que aquesta fumigació és absolutament innòcua per a persones i animals, excepte per a aquest tipus d'eruga, i nosaltres no tenim constància de cap reclamació per part de cap turista que li passàs això. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sr. Orfila? Té vostè la paraula.

EL SR. PRESIDENT:

Per suposat, Sr. President. És el que deia abans: "Déu no pega de bastó, espera l'ocasió", i com que no hi ha res més castigat que la llengua, els defensors dels *Bacilus* que, a la vegada, som els enemics del *Dimilin* hem quedat com un pedaç brut gràcies a la mala punteria de la *Luftwaffe* o la *RAF* de la Conselleria que, fumigant uns pobres turistes, ha obligat a posar damunt la taula una nova tirallonga de qüestions respecte dels sistemes de lluita contra la processonària del pi.

Per exemple, Sr. Conseller, formen part aquestes fumigacions de turistes d'algun pla per rompre l'estacionalitat? Deu ser aquest el que s'anomena turisme de risc i d'aventures? S'ha encarregat algun estudi al departament de Microbiologia de la Universitat sobre les conseqüències de la fumigació sobre éssers humans? Es pot considerar que no hi ha cap perill que els fumigats es vegin, a partir d'ara, afectats per la processonària del pi? Pensa organitzar la Conselleria algun curset amb càrrec al fons social europeu per tal de millorar la punteria de les forces aèries encarregades de fumigar?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Vol fer ús de la paraula, Sr. Conseller?

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Josep Juan i Cardona):

Sí, Sr. President. Bé, la punteria, la que toca, és a dir, anam als pins. Si hi ha algú per davall els pins ja li passarà. Però de tota manera, com que no tot..., perquè es faci una idea, si és capaç de veure aquesta mesura això és el que es necessitaria de preparat total, d'aquests cinc litres, per esquitjar aquesta sala. Si això ho tira de 30 o 40 metres amunt, en avió, deu pensar que no hi ha ningú que afini que li caigui una gota, amb aquesta petita proporció que llavors li regalaré per record. Per tant, pot haver-se donat el cas que sí que algú hagi vist l'avioneta fumigant, però que digui que l'hagi rebut al damunt, no ho crec, simplement i senzillament, i jo li asseguro que els nostres pilots tenen punteria, saben aterrar, saben enlairar-se i, a més, sulfaten allà a on toca. I ja li dic que, com que a vegades també hem de fer tractaments en terra, jo en acabar li regalaré aquesta mesura perquè pugui veure el mal que puguem arribar a fer.

De tota manera, i acabant la contestació de la pregunta -Sr. President, li deman 15 segons per una qüestió- pel que es veu avui, i per això crec que ho ha fet en aquest to de bon humor, és la darrera vegada que el Sr. Orfila intervé en aquest ple amb preguntes. Jo ja li vaig en comissió que li volia retre homenatge i crec que si és ver que ens ha de deixar, és bo que es reconegui la labor d'un diputat que, independentment ja de les idees, independentment de l'enfrontament política, ha contribuït al fet que en aquesta cambra es debatessin temes d'interès, ha contribuït al fet que hi hagi, moltes vegades, acord o que hi hagi consens, i això fa que moltes vegades la política sigui fins i tot més digna del que es diu. Moltes gràcies, Sr. Orfila, i esper que ens puguem veure sovint.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.8) Pregunta RGE núm. 5690/97, de l'Hble Sr. Diputat Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a obligació dels ajuntaments de lliurar els residus per incinerar.

Passam a la següent pregunta, la 5690/97, que formula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a obligacions dels ajuntaments de lliurar els seus residus per incinerar. Té vostè la paraula, Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, Sr. Conseller, crec que coincidirem -malgrat els esforços que fa a vegades el PP, fins i tot els seus personals, en confondre l'opinió pública- que el seu pla director de residus sòlids urbans de l'illa de Mallorca -dic seu perquè el va aprovar el Govern del Partit Popular- va insularitzar el tractament de residus de l'illa de Mallorca, i obliga a la incineració del 100% d'aquests residus generats. La gestió d'aquest tractament s'encomana al Consell de Mallorca, el qual no pot alterar el pla director, ni tan sols el pot gestionar directament, perquè s'obliga a la gestió indirecta. En compliment de tot això el Consell va contractar l'empresa Tirme l'any 92, ha aprovat s'autorització de la (...) ordinària i ha ordenat el tancament dels abocadors de fems per il·legals o per anar en contra del Pla director.

Tot i això, hi ha ajuntaments de l'illa de Mallorca, com vostè sap molt bé, que tot i conèixer aquestes decisions, no aporten els seus residus al circuit. Com que hi ha hagut una sèrie de posicionaments confusos respecte d'aquesta obligació, de complir aquests acords, i com que vostè ha estat un dels ideòlegs de la insubmissió de lliurar aquests residus, el nostre grup està molt interessat en saber el seu parer com a conseller de Medi Ambient, i per tant del Govern balear, sobre l'obligatorietat o no, si ara mateix és d'obligat compliment el Pla insular pels ajuntaments de l'illa de Mallorca, o no ho és ara, encara, o no ho serà mai. Ens interessa molt per saber què hem de recomanar als nostres grups municipal. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Per contestar aquesta pregunta té la paraula el conseller de Medi Ambient, Sr. Ramis.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. Jo la veritat és que dubtava a un moment donat, Sr. Alorda, que vostè conegués bé el Pla de residus sòlids urbans, però no, veig que el coneix, i que, com vostè ha dit, sap que aquest pla de residus sòlids urbans obliga que el cent per cent, íntegrament, excepte una fracció molt petita que en l'any 98 dissortadament per al Consell Insular pareix que també haurà de venir a Son Reus -m'estic referint a (...)- obliga, dic, que el cent per cent dels residus vagin a la planta de tractament de Son Reus. Clar, quin és el problema? El problema és que el Consell Insular, jo crec que seguint una imatge de la seva falta de coherència política interna, no té capacitat per donar compliment al Pla de residus sòlids urbans. És a dir, el Consell Insular en aquests moments no és capaç d'incinerar el cent per cent dels residus que ha de rebre; però ni tan sols això, és que no és capaç de donar compliment a les seves pròpies ordres, no és capaç de tancar els abocadors que en aquests moments resten oberts, sobre els quals el propi Consell Insular ha donat ordre de tancament, i no és capaç de fer-ho.

Per tant, li he de dir que jo, com a conseller de Medi Ambient i com a batle, crec que els residus s'han de dur a la planta de tractament de Son Reus, però el conseller no creu que el ajuntaments estiguin alliberats, perquè el Consell Insular, amb la seva incapacitat de gestió no permet que es compleixi el Pla de residus sòlids urbans. No ho creu el conseller, ho creu el Sr. García de Enterría, un catedràtic que diu que, ja que el consell insular no compleix, els ajuntaments podrien plantejar el no compliment de la seva part del conveni, i recuperar la competència que tenen sobre residus. És l'opinió del Sr. García de Enterría, no és l'opinió del conseller. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sr. Alorda? Té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Sí, gràcies, Sr. President. És que no m'ha quedat clar, perquè el Sr. Miquel Ramis s'apropiava d'un informe del Sr. García de Enterría, i un temps l'assumia, i deia, com d'alguna manera ens ha insinuat avui, que atès que hi ha hagut uns incompliments, per exemple, l'estació transferència de Manacor, que és un gran tema aquest; per exemple, l'acord de totes les forces polítiques de no fer l'estació de transferència de Sóller, però com que no es modifica el Pla Director, queda aquest incompliment, efectivament. No es modifica el Pla director, per tant queda un incompliment flagrant. El Sr. García de Enterría s'hi recrea, el Sr. Miquel Ramis ho aporta.

M'agradaria saber si el Govern considera que no és d'obligat compliment, perquè tots en prendrem nota, perquè en aquests moments ajuntaments com el d'Alcúdia estan pagant el seu tractament molt més barat, i els costos, aberrants, exageradíssims, de la incineració, que el nostre grup sempre ha criticat, són assumits a més per tots els altres ajuntaments. Per tant ens interessa saber-ho, si és que ho han de fer així, per incapacitat, pel qui sigui, o perquè no; evidentment, en tot cas amb una gran coadjuvància per part del Govern balear i del PP a tots els ajuntaments, que hi posa tots els emperons possibles. Ens interessa saber si els hi han de dur o no. Si els hi han de dur, a veure si el Govern col·laborarà. Vostè sabrà perfectament d'entrada que no tenen cap força pública els consells insulars, no la tenen. El Govern no la vol, perquè a l'Estatut no vol policia pròpia; però realment el consell insular ni la té ni la pot tenir. Per tant ens agradaria saber què en pensen, perquè si s'ha de complir ho complim tots, canviem els contractes dels concessionaris, o es prenguin totes les mesures per fer complir les lleis, com es va fer amb el cànon d'aigües, o com es fa quan canvia la normativa, es canvien els contractes que es basen en una normativa que ha canviat, o ens diguin a tots que no importa complir per ara; però no que hi hagi el conseller de Medi Ambient que no ho compleixi, i mentrestant vagi aconsellant als altres que facin fins i tot tercer fons. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Vol fer ús de la paraula el Sr. Conseller? Té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Alorda, quan vostè parla d'insubmissió, jo quasi quasi, si em permet, li tornaria la pregunta a vostè: Seguirà el seu grup fent insubmissió davant el Pla de residus sòlids urbans? Seguirà el seu grup oposant-se que es regenerin, es revaloritzin tots els residus sòlids que s'estan produint, que és el que diu?, perquè això és el que diu el Pla de residus sòlids urbans, i és el que vostès des del Consell Insular estan fent, insubmissió. Jo no m'apropii de l'informe del Sr. García Enterría. L'informe del Sr. García Enterría està allà, cadascú que en faci l'ús que en vulgui.

Miri, òbviament el Govern està perquè es compleixi el Pla de residus sòlids urbans, i els incompliments a què vostè feia referència -parlava d'estacions de transferència- són incompliments que se sumen al principal incompliment: La no incineració del cent per cent dels residus que es donen en aquests moments a la nostra illa, que ve facilitada pel fet que vostès mateixos no tanquen els seus abocadors. Per tant, comencin vostès per aplicar-se a vostès mateixos el Pla de residus sòlids urbans, que jo li garantesc que el Govern sí que el modificarà per fer possible aquesta introducció i aquesta aplicació als cent per cent.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.9) Pregunta RGE núm. 5677/97, de l'Hble Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a cost total de la redacció i publicitat de les DOT.

Passam a la següent pregunta, que formula l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa al cost total de la redacció i publicitat de l'avanç de les Directrius d'ordenació territorial. Té vostè la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Pràcticament és una pregunta tan senzilla com les anteriors, què gastarà el Govern entre la redacció i la campanya publicitària de l'avanç de les Directrius d'ordenació territorial, que en aquests moments estan exposades? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Té la paraula el conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. Concretament de la redacció de l'avanç s'han gastat, no gastarem, s'han gastat 75 milions de pessetes; i la campanya publicitària 24,5 milions de pessetes. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sr. Sampol? Té vostè la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Aquesta vegada, a la fi, tenim una resposta concreta, parlem de prop de 100 milions de pessetes. Però voldria insistir: Comprèn totes les despeses, fins i tot l'exposició de la Llotja, fins i tot l'exposició itinerant que ara han anunciat per distints municipis? I és més, és cert que hi ha prevista una ampliació de la campanya publicitària per valor d'uns 25 milions de pessetes més? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Vol fer ús de la paraula, Sr. Conseller? Té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. Començaré pel final: Jo no tenc coneixement que en aquests moments hi hagi cap previsió d'ampliar la campanya publicitària. No obstant això, atesa la importància que des del Govern creim que tenen les Directrius d'Ordenació del Territori, si pensàssim que no han arribat adequadament a tota la ciutadania, ens ho plantejaríem. En aquests moments no és un plantejament que tenguem fet.

Quan em deia si això incloïa totes les despeses. Totes les despeses a què vostè ha fet referència, sí: totes les despeses de la campanya publicitària, muntatge de la Llonja més l'exposició itinerant, sí. Jo li he dit les despeses que suposen la redacció de l'avanç, que és el que vostè em demana, i la campanya publicitària. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.10) Pregunta RGE núm. 5678/97, de l'Hble Sra. Diputada Margalida Thomàs i Andreu, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a pla estratègic de control i prevenció de la sida.

Passam a la següent pregunta, 5678/97, que formula l'Hble. Diputada Sra. Margalida Thomàs i Andreu, del Grup Parlamentari Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa al Pla estratègic de prevenció i control de la sida. Té vostè la paraula, Sra. Thomàs.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Conseller, ja ha donat resposta a la pregunta formulada pel diputat Sr. Gascon, i per tant jo insistiré en la pregunta, destinada més a... volia destinar-la al president del Govern, però no és present a la sala, però sí explicar que si el Sr. Conseller a la resposta anterior ha dit que per part d'ell, per part de la Conselleria de Sanitat, no té cap problema en remetre oficialment aquest pla al Parlament, si de cas la pregunta haurà de ser per què no s'havia fet, ja que quan es va fer la presentació en comissió, tots els grups parlamentaris entenguérem que s'havia remès oficialment com a acord de Consell de Govern per al seu estudi aquest pla al Parlament. La sorpresa va ser quan ens digueren que només havia estat una comissió informativa, una presentació estrictament, i per tant no hi havia cap tramitació parlamentària. En aquest sentit insisteix aquesta pregunta, per saber si realment el Govern ho enviarà per tramitació parlamentària, aquest Pla estratègic de prevenció i control de la sida, i si evidentment el president del Grup Popular en aquest parlament estarà disposat a la creació d'una ponència per a l'estudi i la millora d'aquest pla.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Thomàs. Té la paraula el conseller de Sanitat.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Contestaré la part de la pregunta que puc contestar i que em correspon contestar. No s'ha remès fins avui a aquest parlament el Pla estratègic com a tal Pla, perquè la interpretació de l'article 17, que fa pensar que hi ha plans i programes que no tenen per què ser remesos al Parlament, ens havia duit a la idea que, tot i que no era un pla que comptàs amb un finançament exprés, sinó que era un pla estratègic, com són tots els plans estratègics de totes les comunitats autònomes, és a dir que no duen unes partides de finançació, era innecessari que es donàs aquest tràmit parlamentari, per tal com el conseller que els parla havia sol·licitat una compareixença per explicar al Parlament en comissió aquest pla; cosa que es va produir, com vostè sap molt bé perquè hi era, la setmana passada, i on es va parlar i discutir aquest pla, i aposta deia jo al començament que em pensava que havíem complert el tràmit. D'altres compromisos, com es pot suposar, no em correspon a mi, i crec que processalment tampoc no és el moment de parlar-ne. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sra. Thomàs? Té vostè la paraula.

LA SRA. THOMÁS I ANDREU:

Sí, Sr. President. És evident que no es pot fer una pregunta en plenari al president del Grup Parlamentari Popular, perquè qui decideix si s'accepta o no una tramitació en ponència, però allò que volia insistir era que un pla estratègic de la importància del de prevenció i control de la sida, una malaltia que sabem que la nostra comunitat autònoma és la tercera en incidència a tot l'Estat espanyol, i amb totes les implicacions que discutírem en aquesta compareixença que va fer el Sr. Conseller, per part del nostre grup valoram que és necessari i imprescindible que aquest pla es trameti al Parlament per al seu estudi i per a les seves propostes de millora que es puguin fer després d'un estudi en ponència amb participació de tècnics, d'experts en aquest tema. Evidentment el Sr. Conseller ja ha respost abans que no té cap inconvenient, i per tant si és així, jo acabaria només recomanant que evidentment en molt poc temps, si és possible abans de dia 1 de desembre, que és el dia mundial de la sida, el Govern remeti aquest pla estratègic a aquest parlament, i el tràmit parlamentari pugui accelerar-se. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Thomàs. Vol fer ús de la paraula el Sr. Conseller? Té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Molt breument, per dir que vull deixar molt clar que jo el que he dit és que no tenc inconvenient en què el Pla entri en el Parlament. No m'he compromès en cap altra qüestió, ni em competeix. A més, diu l'article 172.2 del Reglament, que "la Mesa de la Comissió organitzarà la tramitació i en fixarà els terminis, i la Comissió designarà, si pertoca, una ponència". És a dir que, òbviament, no és competència del conseller parlar d'aquestes qüestions. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.11) Pregunta RGE núm. 5691/97, de l'Hble Sr. Diputat Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a afavoriment d'alternatives a la incineració de residus a Mallorca.

Passam a la següent pregunta, la 5691/97, que formula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a afavoriment d'alternatives a la incineració de residus a Mallorca. Té vostè la paraula, Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. El nostre grup hem vist amb preocupació que el Govern, que és el responsable únic de la planificació del tractament de residus de les Illes Balears, d'ençà de la insularització del Pla director, recomana al Consell Insular de Mallorca que obri el tercer forn de la incineradora. També he llegit declaracions del Govern on aposta pel reciclatge i la recollida selectiva, i és un doble llenguatge, que entenem que caracteritza la política ambiental del PP, per una banda les grans declaracions ambientalistes, paraules, mentre que les normatives són depredadores. En els diaris no oficials hi veim les declaracions de sostenibilitat, en els diaris oficials l'únic que es publica són normes absolutament de polítiques insostenibles. Fins i tot es comença a dir "tanquin els abocadors, però mentre no les tanquin" -que és una competència municipal, on el Govern té una gran responsabilitat de recuperació de sòls contaminats- "mentre no les tanquin, jo, batle d'Alcúdia els hi duré". És una gran cosa, aquesta, és un gran exemple, com a mínim, és un exemple gratificador.

Per al nostre gust -ja li hem dit moltes vegades, Sr. Conseller- resulta incomprendible que el Govern faci bandera del reciclatge mentre manté obcecadament un pla de residus que obliga al cent per cent de la incineració. No ho entenem. I en aquestes circumstàncies, que vostè afirmi una vegada i una altra vegada que això de reciclar depèn dels consells insulars, és que ja ho trobam inqualificable; la darrera vegada, a un recent escrit llarguíssim sobre les DOT.

En qualsevol cas, si vostès ja empenyen per ampliar la incineradora, amb el cost que això suposaria, és que no fan comptes de modificar el Pla per ara; o senzillament els fa més il·lusió incinerar més, contràriament a la seva ministra, la Sra. Tocino; o és que es plantegen un reciclatge esquifit, poc significatiu, amb volums i quantitats simbòliques, amb pocs recursos; i en una paraula, que no apostaran seriosament, amb força, per dur endavant polítiques ambiciosos alternatives a la incineració, i només després del seu fracàs analitzarien l'ampliació; ben al contrari, primer volen que fracassi, s'ampliï la incineradora, i llavors ja ho veurem. Creim que davant aquest panorama, que és el que nosaltres constatarem dia a dia durant anys, li demanem a veure si canviarà un dia o l'altre ja aquesta actitud de part del Govern. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Vol fer ús de la paraula el Sr. Conseller? Té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. Sr. Alorda, vostè s'ha pres la molèstia de llegir l'apartat de les Directrius d'ordenació del territori que fan referència als residus?, que això sí que es proposarà a aquest parlament com a dret positiu. Si s'hagués pres la molèstia, jo sé que és feina, però si s'hagués pres la molèstia, veuria que d'una manera clara el Govern està apostant pel reciclatge. Diu literalment "*se promoverá la recogida selectiva para toda la población*". Li estic llegint en castellà perquè el primer text va sortir en castellà: "s'augmentarà el reciclatge, la reutilització i l'optimització dels mètodes de tractament i abocament", i estic parlant del dret positiu, de la part normativa de les Directrius d'ordenació.

Sr. Alorda, vostè té un problema. Vostè confon les seves pròpies mecàniques parlamentàries amb les del Govern. El Govern no boicotejarà. No sé si vostès estan acostumats a boicotejar, per exemple, la tercera línia de la incineradora, al Consell Insular; però vostè té aquest problema, vostè confon les seves mecàniques amb les dels altres. Si a més d'això volgués llegir, per exemple, les lleis d'àmbit estatal, dret positiu, sabria que la Llei d'envasos i embalatges, la Llei 11/97, també està obligant a incorporar al Pla de residus sòlids urbans el reciclatge. Per tant, també sabria que el Govern forçosament hi ha d'apostar.

Clar, el problema és que a vegades el Sr. Alorda, que no és un desinformat, però a vegades ho vol parèixer, el que intenta és confondre l'opinió pública sobre l'ordenació que fa el Govern. Miri, Sr. Alorda, el Govern no farà absolutament necessària, inevitable, la tercera línia de la incineradora, no la farà el Govern. Avui ja ho és. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sr. Alorda? Té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Si avui ja és necessària és perquè el Govern ha boicotejat qualsevol altra possibilitat. Boicotejat, perquè des de l'any 94, per unanimitat de l'illa de Mallorca, governada primer pel PP, governada després per un pacte de progrés, s'ha demanat al Govern insistentment que canviàs. Si fes un poquet de feina, no en llegir avanços d'hipòtesis, si fes un poquet de feina aquest Govern i complís alguna de les declaracions retòriques que fa, ja ho hauria fet. No li sembla? Jo ho sé, que té obligació de fer-ho, jo ho sé que ha sortit una llei de l'Estat, i tant que ho sé!, perquè durant mesos ens va estar entretenint el seu predecessor, dient-nos que no podia modificar el Pla director fins que una llei de l'Estat no els obligàs a fer-ho. Al·lucinant per a qualsevol autonomista i per a qualsevol mediambientalista, però bé, ens va tenir entretinguts amb això. Fa mig any que està publicada. De llavors ençà, vostè què fa? Vostè en fa, de feina? Perquè jo me les he llegides, em llegesc les directrius, però no em digui dret positiu. Dret positiu és el que surt publicat als diaris oficials, no les fotos dels tenistes ni de les teutones voladores. Això no és dret positiu, Sr. Ramis. Quan surtin publicades les DOT, que ja vénen amb deu anys d'endarreriment..., per cert, si fes una miqueta de feina tal vegada no vendrien deu anys tard-, per què parl jo del Pla director?, perquè va sortir l'any 90. Les Directrius havien de sortir el 87 o el 88; però l'any 90 va sortir un pla director. De llavors ençà li deim que el canviïn, no el canvien. Això no és boicotejar? Idè això què és?

Jo, la veritat, crec que vostès tenen una actitud en aquest moment ja greument irresponsable. Es poden perdre recursos econòmics extraordinaris per aquesta llei que vostè anomenava, la Llei 11/97 efectivament, i només per una aposta obcecada, recalçant del Govern balear per la incineració no s'està adoptant una cosa que tot el poble de Mallorca està demanant, totes les forces polítiques verbalitzen, inclòs el Partit Popular, però que vostès no tenen capacitat de feina -es veu que hi ha poc temps per fer feina- per redactar-les i publicar-les, Sr. Ramis.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Vol fer ús de la paraula, Sr. Conseller? Té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Alorda, jo crec que això de donar la culpa als altres de la incapacitat d'un, ja ve sent una manera de fer política des del Consell Insular. Jo el primer que li demanaria, per favor, és que es posassin vostès d'acord dins el propi Consell Insular perquè sapiguessin el que volen, tenguessin absolutament clar que és el volen, i que parlin entre vostès mateixos, perquè nosaltres sí estam fent feina per dur endavant el tractament de tots els residus sòlids que es produeixen en aquesta comunitat, inclosa l'illa de Mallorca, vostès, el seu grup, des del Consell Insular es dediquen a boicotejar precisament aquesta feina que feim. I evidentment, vostè confon la seva manera de fer política amb la manera de fer política dels altres.

Jo li vull dir clarament: l'acord que es va prendre per unanimitat precisament el que preveia era això, que quan hi hagués uns excedents tan grossos, que fessin intractables els residus que es produeixen, es prenguessin mesures per donar tractament a aquests residus, quan es passàs de 150 tones. Sr. Alorda, l'any que ve això serà un fet, i si vostès es posen a fer feina avui, l'any que ve arribaran dos anys tard, perquè almenys es torbaran dos o tres anys en posar en marxa aquesta línia de tractament. Per tant, ja feim tard ara, gràcies entre d'altres coses a vostès. Per tant, posin-se d'acord primer vostès. I això és tot, gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.12) Pregunta RGE núm. 5681/97, de l'Hble Sra. Diputada Catalina Bover i Nicolau, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a pla estratègic de control i prevenció de la sida.

Passam a l'última pregunta, la 5681/97, que formula l'Hble. Diputada Sra. Catalina Bover i Nicolau, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa al Pla estratègic de prevenció i control de la sida. Té vostè la paraula, Sra. Bover.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Conseller, no hem retirat la pregunta, i m'és igual ser un poc pesada en aquest tema. Per a nosaltres tramitar el Pla estratègic de prevenció i control de la sida al Parlament balear faria, així com ja han comentat els altres grups polítics, que tots nosaltres poguem aportar elements de discussió i un debat més divers. Possibilitaria també, i és molt important per a nosaltres, per al PSM, la informació que experts en aquest tema, sanitaris, psicòlegs, psiquiatres, assistents socials, ens puguin aportar; conèixer també de primera mà les seves opinions. Per tant, torn a repetir la mateixa pregunta que li han fet altres grups polítics, tot sabent que no és competència del Sr. Conseller parlar ja de ponència o no ponència. Quan pensa el Govern trametre el Pla estratègic de prevenció de la sida al Parlament de les Illes Balears? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Bover. Té la paraula el conseller de Sanitat.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, el primer que li he de dir és que no es fa pesada. Nosaltres estam aquí per contestar preguntes, i ho feim encantats, encara que sigui una pregunta que ve de tots els grups. Jo no he volgut dir una data, perquè aquestes preguntes es coneixen amb relativa immediatesa. i per tant no hem pogut encara determinada una data, però serà els pròxims dies, d'una forma relativament immediata. Els diputats interessats tenen el Pla estratègic, perquè jo els ho vaig enviar, per tant l'han de tenir no sé si tothom, però tots els que formen part de la Comissió d'acció social tenen el Pla estratègic des de fa ja algun temps, i no puc dir una data exacta, però amb caràcter immediat, la setmana que ve, o a finals d'aquesta setmana entrarà en el Parlament el Pla estratègic, amb independència que la segona part, com vostè ja ha avançat molt bé, jo no tenc res a dir ni cap competència.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula la Sra. Bover? Té vostè la paraula.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Gràcies, Sr. President. Ens alegrem de la contesta que ens ha fet el Sr. Conseller, i de ver que si és una pregunta que hem repetit diferents grups polítics, vol dir que ens preocupa aquest tema, i que és un tema important. Vull recordar només que es planyen les ponències relacionades amb temes socials o sanitaris, i no es deixen debatre en profunditat. Tenim com a exemple el Pla de salut, que es va retirar, esperam que es torni a debatre aquí; el Pla d'atenció a la infància i adolescència en risc. Per tant demanaríem l'oportunitat que es debati aquesta vegada el Pla de la sida aquí, al Parlament, i confiam que si no és per convenciment sigui per cansament, i es tramiti el Pla de la sida. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Bover. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Conseller?

II.1) Moció RGE núm. 5683/97, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a tall de subministrament elèctric del dia 22 d'agost, derivada de la Interpel·lació RGE núm. 4479/97.

Passam al següent punt de l'ordre del dia, mocions, i entrem a la Moció número 5683/97, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a tall de subministrament elèctric el dia 29 d'agost, i que és derivada de la Interpel·lació número 4479. Per defensar-la té la paraula el Sr. Mesquida.

EL SR. MESQUIDA I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Permeti'm també sumar-me l'homenatge que ha fet el conseller d'Agricultura al diputat Ramon Orfila, com a membre i portaveu que som de la Comissió de Drets Humans, segurament no tindrem oportunitat de donar-li unes paraules d'agraïment per la feina feta, però jo, que conec molt bé tot el que ha estat fent a dins aquest camp durant aquests darrers anys, li vull agrair públicament.

Entrant dins el contingut de la moció, fa unes setmanes vàrem interpel·lar el Govern en referència al tall de subministrament elèctric que varen patir les illes de Mallorca i Menorca dia 22 d'agost passat, i que va suposar la manca d'electricitat, el que es coneix com un 0 elèctric, i aquesta manca d'electricitat, a algunes zones de Mallorca, no es va restablir fins a les sis hores. Vàrem conèixer les causes que, segons la companyia GESA, varen causar aquesta situació, i que no varen ser altres que la inicial caiguda d'un llamp a la torre número 4 de la línia de 66 quilovolts de Valldurgent, Sant Agustí, fet absolutament fortuït, però acompanyat d'altres fets dubtosos, com varen ser fallides del sistema d'emergència de posada en marxa que, ateses les altes temperatures, no varen funcionar, o fets com que bateries d'inici de reposició de turbines de gas, concretament a Son Molines, es varen esgotar.

Pens que tots els grups que vàrem intervenir, crec que també el Govern, vàrem coincidir en el mal irreparable per a la nostra imatge turística que va provocar aquest fet, possiblement en el moment de més alta ocupació hotelera. Imatge de ridícul nacional, que també es va donar just el dia abans de la interpel·lació, amb un tall que es va produir en el camp de futbol del Lluís Sitjar -fet que ningú no va atribuir a la mala gestió del Govern-, però es va afegir al banyat, i molts dits acusadors de gent del carrer i de l'opinió pública varen assenyalar cap al Govern, i això per no citar el que va succeir a l'hospital Joan March.

Tots els grups varen coincidir també en no haver de lamentar, en cap d'aquests casos, desgràcies personals, sobretot si analitzem que totes aquestes situacions eren perfectament qualificades d'alt risc. Era una situació d'alt risc tenir un hospital sense subministrament. Era una situació d'alt risc tenir 22 o 23 mil espectadors dins un camp de futbol, a les fosques, i era una situació d'altíssim risc tenir una població d'aproximadament 700.000 persones en la més absoluta obscuritat.

Davant totes aquestes situacions, la societat civil va fer el seu anàlisi del que havia passat, i va manifestar unitàriament la seva més profunda indignació, i va assenyalar, amb un dit, una doble acusació: va assenyalar GESA, com a responsable directe del que havia passat, i va assenyalar el Govern, com a responsable indirecte, perquè en uns casos no havia exercit les seves responsabilitats en matèria de planificació energètica i, ens altres, perquè s'havia de fer un control més estricte de la companyia.

Evidentment, i ho vull deixar ben clar, tots els que som aquí sabem que no tenen per què coincidir els anàlisis que puguin fer la societat civil o els mitjans de comunicació, perquè hi pot haver, sobretot en els moments inicials, una manca d'informació, o es poden fer comentaris més modulats per la indignació del moment que no fruit d'un anàlisi reflexiu del que havia passat.

El que sí és cert és que la situació del subministrament elèctric, en aquests moments, es caracteritza per determinades situacions que es fan massa corrents, situacions que no tenen la gravetat de la que es va produir dia 22, però sí continus talls elèctrics. Als veïnats de Sa Indioteria o de Sant Agustí, que el dia del futbol varen patir, fins a quatre vegades en un vespre, un tall de llum, se'ls pot dir que és una situació que es dona en els països més avançats, però el que sí és cert és que, si hi ha les mínimes mesures que es puguin adoptar per intentar minimitzar aquestes conseqüències, crec que correspon al Govern, en aquest cas, exigir a la companyia que subministra l'electricitat que dugui endavant aquestes mesures.

Jo crec sincerament que de tot això es pot treure profit, d'aquesta situació lamentable es pot treure el profit, que és intentar fer d'un problema una oportunitat. Avui, aquesta moció que presenta el Grup Socialista tracta precisament d'això. Amb tots els meus respectes, pens que l'actuació sobre aquest tema, o en tenc la percepció, la del Govern, la de la Conselleria d'Indústria, va ser marcada per la cautela. Jo no dic que s'hagi de sacrificar ni ridiculitzar ningú, i menys una companyia com GESA, per la qual jo tenc respecte i admiració, com així el tenc pels seus directius. No és contradictòria una actitud de fermesa amb una actitud de respecte.

Quan dic que l'actuació de la conselleria va ser tèbia, ho motivo amb el fet que es va fer simplement un informe, i que possible, i que això no se m'agafi com a despectiu cap a ningú del personal de la pròpia conselleria, possiblement, com que aquest tema elèctric sigui molt especialitzat, el que és normal es que sigui el propi personal de la companyia GESA qui apuntàs les pròpies causes i les recomanacions de l'informe que després va treure la pròpia conselleria, i és normal que les recomanacions, idò, hi coincideixin. S'hauria pogut acudir a un consultor energètic extern per tenir així una segona opinió més en relació amb el que havia passat, amb la possibilitat d'implantar mesures i millores de tipus tècnic que minimitzassin les conseqüències de tots els fets que s'havien produït, però bé, si no es va fer així, el que tenim són unes recomanacions que fa la pròpia companyia, les quals apunta també la pròpia Conselleria d'Indústria, que permeten contribuir a la minimització de les conseqüències que un fet fortuït varen provocar.

La pròpia companyia ens diu que es poden dur a terme determinades actuacions que poden tenir aquesta finalitat, determinades actuacions que, si es fan, no eliminaran totalment el risc que una situació similar es torni a viure però que sí ajudaria que el desencadenament de mals funcionaments que es va produir es redueixi bastant.

Per tant, jo pens que el que correspon al Govern és, ja que estam parlant d'una empresa pública, que exerceixi la seva activitat a un sector tan sensible, que exerceix una empresa pública una activitat en un sector tan sensible per al benestar dels ciutadans, i de tanta importància damunt l'estructura econòmica, com dic, li correspon, al Govern, dur a terme una actuació més enèrgica defugent de simples recomanacions, i això, per què?, pel que deia abans, estam parlant d'una empresa pública, estam parlant d'un sector estratègic per al benestar dels ciutadans, i per defensar precisament això, que és allò que dóna al Govern la màxima càrrega de legitimitat per poder obligar a realitzar aquestes millores.

L'altra part de la moció fa referència a accelerar els tràmits perquè d'una vegada surti a la llum el Pla energètic de Balears. Vàrem coincidir a la interpel·lació, i vàrem ser nosaltres qui ho vàrem dir, en el fet que, amb l'existència d'un pla energètic, no es podia eliminar una situació com la que es va produir dia 22 d'agost, però sí que és evident que, amb una bona planificació, es pot contribuir a minimitzar-ne els impactes; pensin vostès en l'informe de GESA en relació amb el que va succeir a l'illa de Menorca, que diu concretament: *"En Menorca, el arranque de las turbinas fue normal, iniciándose inmediatamente las maniobras de configuración de red para la reposición del cero, y procediéndose a separar la isla de Mallorca desconectando el enlace submarino. Menorca pasó a abastecerse por sí misma desde la central de Mahón, y hasta este momento no se vió afectada por los problemas eléctricos que acontecían en Mallorca"*. Evidentment, la planificació energètica sí que hi té una relació, per tant, una vegada més hem d'insistir al Govern que presenti un instrument de tanta importància per al futur de Balears com és el Pla energètic. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mesquida. Grups que hi vulguin intervenir? Per part d'Esquerra Unida de les Illes Balears, té la paraula el Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOU:

Moltes gràcies, Sr. President. En la intervenció que vàrem fer des d'Esquerra Unida sobre la interpel·lació que va presentar el Grup Parlamentari Socialista, hi vàrem dir que el nucli central de la qüestió era saber si els ciutadans d'aquesta comunitat autònoma podien tenir garanties o no que el sistema elèctric de la nostra comunitat era l'òptim per evitar, en la mesura del possible, que es produïssin fets com el que ara ens ocupa, i segona, saber si el sistema de resposta davant la producció d'aquest fet en un moment determinat era, així mateix, l'òptim.

Sense necessitat d'entrar a analitzar massa detalladament totes les causes i totes les circumstàncies que varen concórrer en la fallida elèctrica d'aquest estiu, es pot concloure amb bastant claredat que si és fortuïta i inevitable la caiguda d'un llamp sobre la xarxa elèctrica en un moment determinat, és difícil qualificar de fortuïtes les causes, és a dir, els múltiples factors de molt diversa índole que varen augmentar i multiplicar els efectes d'aquesta caiguda del llamp i que, a la vegada, varen dificultar la resposta o organitzar una ràpida resposta al problema causat.

En definitiva, de l'anàlisi dels fets es dedueix amb bastant claredat que el que nosaltres consideràvem el nucli central de la preocupació d'aquest parlament no es complia, és a dir, no tenim ni el sistema més idoni per evitar que això es produeixi ni tenim el sistema més idoni per respondre ràpidament i amb eficàcia al problema, una vegada produït.

Efectivament, l'Administració ha de tenir una part activa en tot això, perquè no estam parlant de l'activitat d'una empresa qualsevol, sinó que estam parlant d'una activitat que presta un servei essencial a la nostra comunitat. Per tant, com es diu al punt segon de la moció presentada pel Grup Parlamentari Socialista, és perfectament legítim i és perfectament desitjable que el Govern de les Illes Balears insti, inspeccioni, fiscalitzi, pressioni sobre les empreses elèctriques de les Illes Balears perquè optimitzin els seus sistemes de producció i distribució d'energia elèctrica i perquè optimitzin els seus sistemes de resposta.

El tema del Pla energètic, evidentment, no actua d'una manera tan immediata sobre la qüestió que ens ocupa però, efectivament, està bé fer esment d'aquesta qüestió perquè, lògicament, crea un marc adequat de reflexió sobre el sistema energètic de les Illes Balears i probablement ha de permetre, almanco ha de ser així si efectivament ha de tenir qualche virtualitat aquest pla energètic, optimitzar els nostres sistemes.

Falta, tal volta, en la moció presentada pel Grup Parlamentari Socialista, una de les qüestions a les quals nosaltres varem fer referència en el debat anterior, en plenari, que era el tema de la defensa dels consumidors. Quan es produeix un fet d'aquestes característiques, amb unes repercussions tan negatives sobre particulars, sobre empreses, i tan generalitzades, és evident que el Govern de les Illes Balears ha de tenir la responsabilitat de solidaritzar-se amb els ciutadans perjudicats per aquest fet i, com a mínim a nivell informatiu, com a mínim a nivell d'assessoria, ha de procurar que aquests ciutadans puguin reclamar de la millor manera possible els seus drets com a consumidors afectats per una errada en el subministrament d'energia elèctrica.

La impressió que va fer el Govern en aquella circumstància va ser totalment la contrària, va fer la impressió d'un govern que es posava incondicionalment del costat de l'empresa i va fer la impressió d'un govern que adoptava una posició defensiva, recalcant el caràcter absolutament fortuït dels fets produïts i que, en definitiva, venia a col·lapsar qualsevol iniciativa particular de reclamació de drets vulnerats per aquest mal funcionament de l'empresa de forniment elèctric de la nostra comunitat.

En qualsevol cas, i malgrat aquesta mancança des del punt de vista d'Esquerra Unida a la moció presentada pel Grup Parlamentari socialista, votarem favorablement els dos punts de la moció. Gràcies.

(El Sr. President pren la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, Sr. Sampol, té vostè la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. també anunciï el vot favorable als dos punts de la moció. Naturalment, com ja varem discutir fa quinze dies, un pla energètic tampoc no és la figura adequada per prevenir un accident com és un llamp a una línia d'alta tensió.

Naturalment, hem parlat de planificació energètica i és bo que el Parlament recordi la necessitat que aquí es presenti el Pla energètic d'una vegada per totes, no només per definir ja per sempre els nostres sistemes d'energia amb vista al futur, sinó també per preveure una diversificació energètica, que tal vegada per aquest camí sí que es podrien preveure algunes de les mesures que ens han dut a discutir aquest tema, i també la necessitat d'entrar en el capítol de les energies renovables. Cada dia que passa sense potenciar aquest sistema d'energia barata, és un cost econòmic, perdem una energia gratuïta, i les Illes Balears segurament som la regió que la tenim més abundant.

El segon punt sí que ja entra més directament en la qüestió que avui tractam, la prevenció d'una situació calamitosa, un zero total, fruit del que s'anomena un accident.

Ja varem dir fa quinze dies que quan en una hora o en dues hores cauen dos mil llamps damunt Mallorca..., no sé si n'eren dos mil, o més, vaja, posem-ne dos mil, que ja n'hi ha, i que, a més, la turmenta no és repartida damunt tot Mallorca, jo crec que aquests dos mil llamps degueren estar concentrats a una zona, idènticament, això significa, pel càlcul de probabilitats, que així mateix hi ha una situació d'alt risc, és fàcil que les línies d'alta tensió atreguin algun d'aquests malignes dos mil llamps. Per tant, es una qüestió relativament freqüent i que s'ha de preveure dins les causes de calamitats.

Per tant, aquí sí que l'empresa ha de dissenyar plans d'emergència, sistemes d'emergència, per definir més aquestes situacions, per aïllar unes zones de les altres, perquè no hi hagi aquesta caiguda de tot el sistema.

Naturalment, aquí el Govern ha de fiscalitzar. Si el Govern, a través del Govern de l'Estat, si l'Administració, en poques paraules, l'Administració en majúscules, té capacitat per designar el director o el president de l'empresa, i és en aquest moment, per tant, un càrrec polític, també ha de tenir capacitat, l'Administració, d'exigir a l'empresa aquests plans de prevenció de calamitats com la que hi va haver el passat mes d'agost.

Per tant, en aquest sentit, donarem suport a aquests dos punts de la moció, i fem vots perquè els llamps no ens tornin a caure una altra vegada al damunt. Per desgracia, van per avall i no per amunt. Aquesta és una qüestió que hem de tenir prevista i amb la qual hem d'aprendre a conviure. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular, Sr. Flaquer, té vostè la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Ara fa quinze dies hi varem discutir una interpel·lació presentada pel Grup Socialista on s'intentaven esclarir les circumstàncies en què es va produir el tall de subministrament elèctric de dia 22 d'agost.

Crec que va quedar clarament fixada la postura del Govern i d'aquest grup quant a les circumstàncies fortuïtes produïdes per una forta tempesta amb important càrrega elèctrica, les qual varen motivar la situació de zero total a les nostres illes.

Manteníem en aquell moment, i ho mantenim aquí, que l'actuació del Govern d'aquesta comunitat, arran d'aquesta situació, va ser una actuació impecable, una actuació de comprovació immediata de quines havien estat les causes d'aquesta situació i, al mateix temps, un seguiment complet de quines eren les actuacions que a partir d'aquell moment s'havien de prendre, les quals es varen consensuar, i de les quals s'hi va parlar, amb l'empresa elèctrica responsable, GESA.

Que l'actuació del Govern hagi estat, sota el nostre punt de vista, correcta quant a la seva actuació, ho demostra el fet que la moció que subsegueix a aquella interpel·lació en realitat gaires coses noves que es pugui oferir al consumidor o a la gent, en general, per evitar els problemes d'un tall de subministrament elèctric produït per circumstàncies completament alienes al que és la conducta humana.

En aquest sentit, he d'anticipar que el Grup Popular votarà a favor del primer punt d'aquesta moció, que s'acceleri al màxim la presentació d'aquest pla energètic, encara que, com bé han dit els responsables dels altres grups, aquest pla energètic no podrà evitar els eventuals casos fortuïts i accidents que hi pugui haver en el futur, això és evident. En canvi, no votarem a favor del segon punt perquè entenem que, a més, resulta especialment curiós que aquesta proposta de fiscalització de les empreses elèctriques vengui del Grup Parlamentari Socialista, quan la fiscalització d'aquestes empreses de titularitat estatal, i no autonòmica, no ha s'ha dut a terme durant aquests darrers anys pel Partit Socialista, que ha tengut la responsabilitat màxima sobre aquestes qüestions. En conseqüència, ens pareix incongruent i curiós que sigui aquest grup qui la reclami.

En qualsevol cas, entenem que no és competència d'aquesta comunitat autònoma entrar en una fiscalització de l'empresa elèctrica, entenem que sí és competència fer feina conjuntament amb ells, suggerir-los i consensuar amb ells les possibles actuacions que es puguin dur a terme, i en aquest sentit vostès saben que el Govern, juntament amb GESA, ha assessorat ja i ha reclamat la millora del sistema de protecció i control, dels sistemes actuals en instal·lació de línies redundants, per evitar aquests problemes que es varen produir dia 2 d'agost, la millora dels sistemes d'emergència per a la reposició del servei en cas de zero total i la millora del que és tota la instal·lació informàtica i de *software* en cas d'urgències o situacions d'extremada emergència; tot això acompanyat d'un sistema de doble alimentació de les subestacions destinat a preveure precisament els fets que es poden produir en aquests casos en què una circumstància totalment fortuïta, com és una tempesta, pugui produir una circumstància com la que es va produir dia 22 d'agost. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Mesquida, té vostè la paraula.

EL SR. MESQUIDA I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President. Vejam, primer de tot, vull agrair a tots els grups que donin suport al primer punt de la moció i lamentar que no sigui així en el segon punt. Jo crec que hi ha un tema important, vejam, els ciutadans, quan fan una anàlisi de la situació, el que fan és acusar a qui pensen que en té la culpa. Vostè diu, Sr. Flaquer: No té competències la Comunitat Autònoma en aquesta matèria. I jo crec que sí, jo crec que l'Estatut d'Autonomia, article 10, dóna competències exclusives a la Comunitat Autònoma en instal·lacions de producció, distribució i transport d'energia quan el transport no surti de la Comunitat Autònoma i el seu aprofitament no afecti altres comunitats autònomes. Jo crec que, de competència, n'hi ha.

Jo no em quedaria tranquil si som un governant que... Si el que diu vostè fos així, que no hi tenen competències, que jo crec que no, però no em quedaria tranquil veient que tota la reacció de l'opinió pública ha estat d'acusació cap al Govern dient que això és un desastre, això és una calamitat, això és una república bananera, fins i tot varem ser nosaltres qui varem dir que república bananera, no, perquè també passa en els països més desenvolupats.

Idò, jo crec que d'això és pot fer una oportunitat. El que es podria fer és dir: "Nosaltres tenim competències sobre això, nosaltres exigirem a la companyia GESA que compleixi allò que diu que es pot fer per minimitzar l'impacte d'una situació com aquesta". Estam parlant d'una empresa pública, estam parlant d'un govern que ha de defensar l'interès general. Jo crec que, no fiscalitzar l'empresa, sinó fiscalitzar que posi en marxa aquestes mesures, és una cosa absolutament defensible i per a la qual el Govern està carregat de legitimitat.

Crec que també, i amb tots els meus respectes a la companyia GESA, una empresa que declara l'any passat uns beneficis de 8.000 milions de pessetes, lògicament han d'incloure en el seu pressupost de l'any 98 la possibilitat que totes aquestes millores es duguin a terme.

Com ja li dic, la diferència de criteri entre la seva posició i la meua és evident, i jo crec que sí que hauríem d'aprofitar una cosa que ja vaig dir quan vaig fer una pregunta relacionada amb els avions d'Ibèria. Quan el Partit Popular va guanyar les darreres eleccions, va ser el partit més votat a nivell nacional, el Partit Popular va poder nomenar president de Telefònica, va poder nomenar president de Repsol, va poder nomenar president d'Endesa, va poder nomenar president de GESA; segurament, quan venguin les pròximes eleccions, això no serà possible, i jo crec que en aquest moment hem d'aprofitar el moment per exigir a les empreses públiques que duguin a terme totes les millores necessàries perquè una situació com la que es va viure dia 22 d'agost no es torni a produir. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Flaquer, té vostè la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Moltes gràcies, Sr. President. Vull insistir, una vegada més, en el fet que les mesures correctores i que intenten eliminar o prevenir, de cara al futur, els fets que es varen produir el passat dia 22 d'agost, són objecte d'un seguiment per part del Govern d'aquesta comunitat autònoma. Ens consta que la direcció general d'indústria fa un seguiment de tot el que va ocórrer. En totes aquelles actuacions i suggeriments que s'han fet, entenem, en primer lloc que, efectivament, s'ha d'accelerar al màxim la presentació del pla energètic a aquesta cambra. Per això donam suport a aquest primer punt.

Però entenem, al mateix temps, i ens reafirmam, respecte del segon punt, que són unes actuacions que ja duu a terme la direcció general d'indústria però que no poden arribar a l'extrem de fiscalitzar el pressupost de l'any 98 de les empreses elèctriques. A més, li record una vegada més: tempestes i turmentes n'hi ha hagut tota la vida, no només aquest estiu, fa molts anys, que n'hi ha, i durant molts anys, l'empresa elèctrica GESA, com sap vostè, no ha estat en mans de responsables d'aquest grup o que representin aquest govern. Ha estat en mans de persones i de responsables que estan, precisament, en altres grups polítics. Com que tempestes n'hi ha hagut altres anys, tot això que vostè suggereix que es demani al nou president d'aquesta empresa, també ho haguéssim pogut demanar abans. No es fa perquè es manté la independència, l'autonomia d'aquesta empresa pública, això sí, amb els suggeriments i amb les actuacions coordinades que ens consta que es fan des de la direcció general d'indústria. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Conclòs el debat, passam a la votació. Segons el que han dit els diferents portaveus, farem votació separada.

Senyores i senyors diputats que votin a favor del primer punt de la moció presentada pel grup parlamentari socialista, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

S'aprova per unanimitat.

Senyores i senyors diputats que votin a favor del segon punt presentada pel grup parlamentari socialista, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor 25, en contra 30, cap abstenció. Queda rebutjat el segon punt.

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 2321/97, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a finançament de la Universiada.

Passam al següent punt de l'ordre del dia, que fa referència a proposició no de llei, que és la presentada pel grup parlamentari socialista, relativa a finançament de la Universiada. Per fer la presentació, té la paraula el portaveu del grup parlamentari socialista, Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Los juegos mundiales universitarios que se realizarán, probablemente, en la ciudad de Palma de Mallorca, en el mes de julio del año 1999, serán, sin duda, el más importante evento deportivo organizado en la historia de nuestra comunidad autónoma por el número y la calidad de los deportistas que vendrán a competir.

Las características de la competición le dan una dimensión muy cercana a lo que son unos juegos olímpicos, no ya sólo por el número de atletas y la calidad de los mismos, sino también por los requerimientos organizativos que se necesitan para su buen funcionamiento. Ahora bien, tiene una tremenda desventaja respecto a los juegos olímpicos, y es que estos tienen un interés popular que trae como consecuencia que la retransmisión televisiva sea una fuente de ingresos muy importante, tal vez la más importante. Por contra, el interés de la Universiada como espectáculo es bastante menor, pese a que muchas de las estrellas de las olimpiadas hayan pasado por ella.

De modo que los juegos mundiales universitarios, pese a tener dimensiones olímpicas en el gasto, se encuentran con unas posibilidades de ingreso mínimas, y es en esa dificultad económica que conlleva su organización, en lo que se centra la presente proposición no de ley. No se puede organizar la Universiada sin la esencial colaboración de las instituciones públicas.

No pretendemos discutir a estas alturas si los juegos mundiales universitarios son o no un evento interesante para nuestra comunidad autónoma. En cualquier caso, diré que, para nuestro grupo, sí que resulta un acontecimiento con muchas posibilidades. No se trata, por medio de esta proposición no de ley, de traer a debate la oportunidad de que los juegos se hagan en nuestra comunidad; no se trata de discutir, en este foro, si la organización de la Universiada está siendo o no la correcta, pues este es un tema que debe discutirse -y seguro que se discutirá- en el patronato de la Fundación Universiada. Se trata, en definitiva, desde un punto de vista totalmente positivo, y desde el mejor deseo de que la Universiada sea el gran acontecimiento que creo que todos deseáramos, de buscar una solución al talón de Aquiles de la misma: su financiación.

¿Cómo está previsto, en estos momentos, que se financie la Universiada? Hay que comenzar diciendo que, en el momento que se planteó el compromiso de organizar los juegos, siguiendo el espíritu que triunfó en la Olimpiada de Barcelona del 92, por el Consejo Superior de Deportes, dependiente entonces de un gobierno socialista, se convenció a todas las instituciones políticas de que era imprescindible un amplio consenso para llevar a término la empresa, con independencia del color político de los gobiernos respectivos. Tras varias vicisitudes, por fin se constituyó, en octubre del año 94, la Fundación Juegos Mundiales Universitarios Universiada Palma de Mallorca 1999. Intervinieron en la Fundación, como patronos, el Govern Balear, el Ayuntamiento de Palma, el Gobierno de España, el Consell Insular de Mallorca y la Universidad.

La Fundación tiene como finalidad la realización de toda clase de actividades, proyectos y obras relacionadas con la preparación, celebración, y aprovechamiento de los juegos, y así consta en la escritura notarial de constitución. En sus estatutos, se acordó también la creación de una comisión ejecutiva, cuya competencia era la representación y gestión permanente y ordinaria de la Fundación. Es decir, que corresponde a la Fundación y a su órgano máximo el patronato tomar las decisiones necesarias para la financiación de los juegos, que es lo que, en estos momentos, nos interesa.

Los miembros de la Fundación, el 26 de octubre del 94, redactaron un convenio que contenía el presupuesto y las aportaciones de cada administración, distinguiéndose dos capítulos, esencialmente: gastos de organización y gastos de inversiones deportivas. Para gastos de organización, se presupuestaron 3.500 millones, y para inversiones deportivas, 6.500 millones. Un total de 10.000 millones. Aunque cuenta la leyenda del acontecimiento que el primer presupuesto fue casi del doble, y que cuando se presentó al entonces Presidente de la Comunidad Autónoma, éste dijo que se redujera a la mitad, sin más razonamiento que el de su voluntad que, en aquel entonces cercano, era suficiente.

Se acordó que la financiación de la construcción de obras se efectuaría mediante convenios entre las instituciones firmantes, siendo su tramitación y ejecución materia propia de la institución titular de cada una de ellas, según el apartado quinto del convenio; mientras que los gastos de organización tenían dos fuentes: los ingresos propios de la Universiada, patrocinadores, en dinero, en especie, publicidad, televisión, cuotas y entradas, y aportación de las instituciones. Dicho con otras palabras, mientras que las inversiones para la ejecución de las obras debían de ser conveniadas por las instituciones, recibiendo, las que construían instalaciones ayudas de la que no construía -el Consejo Superior de Deportes-, los gastos de organización se financiaban, en su mayor parte, mediante aportaciones de las instituciones.

Ni que decir tiene que cualquier modificación del convenio de financiación requería la unanimidad de todos los patronos que lo suscribieron y la aprobación del patronato. No es legalmente posible que, por lo que se refiere, a los gastos de organización, se lleven a cabo convenios específicos entre unas partes, con olvido de otras, y por lo que se refiere a gastos de inversión, había cuatro instituciones que tenían que hacer obras: Ayuntamiento, Universidad, Govern Balear y Consell Insular de Mallorca, y una que simplemente debía aportar dinero: el Consejo Superior de Deportes, que se había comprometido con, al menos, 1.950 millones de pesetas.

El 20 de junio del 96 se aprobó, por el patronato, un convenio que regía la modificación de las obligaciones del Consell Insular y también se aprobó un nuevo convenio que modificaba las obligaciones de la Universidad. Pero, ¿qué hicieron las instituciones gobernadas por el Partido Popular? Consejo Superior de Deportes, Govern Balear y Ayuntamiento de Palma tenían como finalidad evitar que a la única institución con gobierno de distinto color político, el Consell de Mallorca, le llegara dinero desde Madrid. Y para ello se pusieron de acuerdo, clandestinamente, de espaldas al patronato, para repartirse el dinero que iba a poner para inversiones el Consejo Superior de Deportes, y sin la aprobación del patronato hicieron lo siguiente: el 5 de diciembre del 96, en el Ayuntamiento de Palma, tras ser recibidos por una banda de tamborileros -me refiero a músicos que tocaban el tambor, no tiene que mal interpretarse-, se firma un convenio entre los señores Fageda, Matas y Martín, del Consejo Superior de Deportes.

Como caso curioso, les diré que el Presidente del Govern Balear actuaba en virtud de su competencia exclusiva en materia de promoción del deporte. Curiosamente, en enero del 95, un año antes, había sido transferida esa competencia a los Consells Insulares.

¿A qué se compromete el Consejo Superior de Deportes en ese convenio? Se compromete a, primero, una subvención de 340 millones al Govern Balear -no se dice para qué, simplemente se dice una subvención al Govern Balear de 340 millones-, y luego a aportar los beneficios de un sorteo especial de lotería del año 97, y a proponer dos sorteos más para los años 98 y, atención, para el 99. En eso queda resumida la aportación del Consejo Superior de Deportes: la subvención al Govern y un par de sorteos de lotería sin determinar. En cualquier caso, queda claro que el dinero de los sorteos tras la firma del convenio es para la Fundación Universiada, firma el convenio el Consejo Superior de Deportes con la Fundación Universiada; entonces el dinero es clarísimamente para la Fundación Universiada, no para el Ayuntamiento de Palma. Para que ese dinero salga de la Fundación se precisa la aprobación del patronato que es quien decide sobre el presupuesto.

Pues bien, sin autorización del patronato y sin plantearlo siquiera, el alcalde de Palma, haciendo uso de la doble condición de alcalde de Palma i de presidente del patronato, sin la autorización del patronato, ni su consulta, ni su información, firmó un convenio con el Consejo Superior de Deportes para llevarse 775 millones de los que se habían destinado según el convenio anterior para la Fundación Universiada desviándolos para la financiación del estadio Son Moix, cuando el Consejo Superior de Deportes tampoco podía decidir sobre un dinero que ya no era suyo, que lo había dado a la Fundación Universiada. Por tanto, ni uno ni otro podían disponer sobre este dinero que según el convenio que se acababa de firmar antes había pasado a ser de la Fundación Universiada. Poco dinero tenía la Fundación y encima la sablean sin autorización del patronato, y es que a veces hay quien confunde las instituciones: hay quien cree que la Fundación y el Ayuntamiento son lo mismo porque su presidente es la misma persona.

¿Cuál es la conclusión de este proceso? Pues que todo el dinero que ha llegado o puede llegar del Consejo Superior de Deportes, incumpliendo la legalidad y los pactos establecidos en la Fundación Universiada, ha sido desviado hacia las instituciones gobernadas por la derecha local, ni una peseta para los heterodoxos, y así ha quedado la Fundación Universiada, abandonada a la suerte de las loterías y desconociendo siquiera si las habrá, y con un desvío de fondos por importe de 775 millones de pesetas hacia el Ayuntamiento.

Parece que en el presupuesto del año 98 está contemplada la cesión de un sorteo especial a celebrar en el 98, y cuyo plazo de liquidación finaliza el 31 de diciembre del 98, es decir, seis meses antes de los juegos sabremos qué nos ha tocado o no en la lotería, porque dependemos, efectivamente, de que toque o no toque el sorteo. Nos faltará un tercer sorteo. ¿Habrá tercer sorteo? y, si lo hay, ¿cuándo se liquidará? El de este año no se ha sabido cuánto dinero ha dado hasta finalizado el verano, siendo así que la Universiada será en verano del 99, en el mes de julio, ¿cuándo se sabrá de qué dinero se puede disponer para su celebración?, en octubre del 99 como más próximo.

Conclusiones que podemos sacar de este proceso. Primera: el Gobierno de la derecha que hay en Madrid ha abandonado económicamente el proyecto Universiada, como ha hecho con las inversiones en Baleares, y ello porque no quieren saber nada de la derecha local, porque durante mucho tiempo de su partido en Baleares únicamente han recibido citaciones judiciales y piedras en el camino. Segunda: que al Gobierno de Aznar le importa muy poco lo que suceda con la Universiada y las dificultades que su organización pueda tener para la Fundación, de otra manera no se entiende que hasta varios meses después de la celebración de los juegos no se pueda saber de cuánto dinero se dispone para hacer su celebración. En tercer lugar, que el convenio que firmaron exclusivamente las instituciones gobernadas por la derecha no garantiza la financiación. Y en cuarto y último lugar, que el convenio por el que el presidente del Patronato y alcalde de Palma desvió dinero de la Fundación sin autorización del Patronato al Ayuntamiento de Palma es contrario a derecho, además de una burla a las demás instituciones.

La financiación de la Universiada está en el aire. Hace unos meses, con ocasión de la colocación de la primera piedra en el estadio de Son Moix, tuve ocasión de oír un discurso de la todavía ministra, doña Esperanza Aguirre, que rebajó el nivel de compromiso de que haya tres sorteos, firmado por el Consejo Superior de Deportes, diciendo textualmente que "estudiaría la posibilidad de conceder nuevos sorteos", ya no era el compromiso firme de proponerlos, sino que se estudiaría la posibilidad. Lo que era un firme propósito quedó en una posibilidad a estudiar.

Para finalizar tengo que dirigirme especialmente a los señores y señoras diputados del Partido Popular y decirles que no tengan miedo a exigir a sus correligionarios de la derecha mesetaria que se acuerden de esta comunidad autónoma, que no tengan miedo a defender los intereses de esta tierra, que no tengan miedo a pedir una financiación justa y adecuada para los Juegos Universitarios. Y si se la niegan, vuélvanles a recomendar la pesca de cefalópodos en Mururoa, que si les hacen caso también habrán prestado un gran servicio a nuestra comunidad. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Mixt? Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, Sr. Portella.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. Estam ben d'acord amb l'entretenguda exposició que ha fet el Sr. Antoni Diéguez, amb coses que desconexíem perquè formen part més de la intrahistòria de la Fundació i de les institucions i com funcionen. No hi ha dubte que els Jocs Universitaris tenen un cost elevadíssim i no són com els olímpics, de rendiments econòmics tan importants com aquests. Per tant són deficitaris, nosaltres no creim que tinguin la gran repercussió pública exterior que es diu que tindran. La repercussió és molt modesta i molt discreta a l'exterior, encara que sí que tindran repercussions a les Illes Balears, i la principal repercussió són les instal·lacions esportives de què després podran gaudir els esportistes de les Illes Balears, però com sempre sol passar, aquests 10.000 milions s'invertiran, lògicament perquè un dels iniciadors, i ho ha de ser per força, la Ciutat de Palma, quedaran reduïts a la Ciutat de Palma, i tindran poca repercussió en la promoció de l'esport a les altres illes, o a altres comarques de Mallorca. Açò en un sentit més general a la intervenció que ha fet el Sr. Diéguez.

No hi ha dubte que la Universiada se celebrarà després de les pròximes eleccions, i açò pot donar dues lectures: la lectura de qui serà el protagonista de la Universiada, i de qui són els esforços de cara a aquest protagonisme; i la segona lectura que passarà amb el dèficit que, pel que sembla, serà el resultat final del finançament de la Universiada, qui haurà d'assumir el dèficit i com es definirà.

La proposta que ens fa el Grup Socialista no té massa a veure, té molt a veure amb l'exposició de motius que ha fet i amb el discurs que ha fet el Sr. Diéguez, però és una proposta ben lògica: saber d'una vegada el finançament real, concret, clar, del Govern espanyol als costos de l'organització de la Universiada, i en aquest sentit nosaltres donarem suport a aquesta proposta.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, Sr. Damià Pons, té vostè la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. El nostre grup també donarà suport a aquesta proposició no de llei presentada pel Grup Socialista, perquè més enllà de l'exposició de motius del Sr. Diéguez, que m'imagin que des de l'oposició possiblement li contrastaran, entre d'altres coses perquè el tema de la Universiada de vegades ha semblat un tema massa laberíntic. El que sí ens sembla evident és l'encert del contingut d'aquesta proposició no de llei. Si dins una societat moderna, europea, per fer polítiques de benestar social no s'organitzen tómbols ni festivals de caritat, sinó que són els pressupostos públics els que estableixen partides, les necessàries, per poder dur a terme la política de benestar social que es consideri oportuna, creim que en els aspectes esportius, en els aspectes de creació d'infraestructures, que aquesta és la gran aportació de la Universiada, també han de ser les administracions públiques qui fixin en els seus pressupostos les quantitats concretes que aportaran en cada cas, i que permetin tirar endavant el projecte. Confiar la captació de recursos necessaris per organitzar la Universiada a loteries -sembla que la d'enguany, d'altra banda, no va donar tants de beneficis com les previsiones anunciaven- ens sembla una cosa no gaire pròpia d'una societat de final del segle XX d'Europa, a la qual se suposa que les inversions en despesa pública per crear infraestructures formen part de programacions prèviament establertes i de recursos que se sap que seran disponibles.

Per tot això, creim que és d'absoluta necessitat que el Govern de l'Estat espanyol d'una vegada per totes concreti, deixant de banda les tómbols i les loteries, les aportacions que farà per fer possible els Jocs Mundials Universitaris que se celebraran l'estiu del 99, i que ben segur donaran una certa projecció internacional a la nostra illa de Mallorca, i a la ciutat de Palma en particular, i per extensió a les Illes Balears, i sobretot deixaran cobertes moltes mancances d'infraestructures, mancances que ja era ben necessari que d'una vegada per totes s'afrontassin amb unes certes perspectives de resolució, si no definitiva com a mínim per una llarga temporada. Per tot això donarem suport a la proposició no de llei. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular, Sr. Riera, té vostè la paraula.

EL SR. RIERA I BENNÀSSAR:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La veritat és que no puj aquí a anunciar els dies que farem les tómbols. Jo crec que això és cosa seva, perquè sempre estan en el mateix. Però jo voldria demanar-li, Sr. Diéguez, per quin motiu aquesta proposició no de llei vostè la fa dirigida al Govern balear. El Govern balear forma part, com el Consell Insular, com la Universitat, com l'Ajuntament i com el Consell Superior d'Esports, d'aqueixa fundació, que és la que du aqueixa universiada endavant. Jo crec que el hauria de fer és dirigir-la a tots, o si no retirar-la. Vostè mateix ens ha dit que hi ha aquí un conveni firmat amb el Govern de Madrid, que tant li agrada dir que no està amb nosaltres, que sempre ens gira l'esquena, i es va firmar, cosa que durant 5 anys de govern del PSOE a Madrid no ho varen aconseguir. No només no ho varen aconseguir, sinó que ens deien que ens espabilàssim, que nosaltres anàssim vius, que no ens darien res.

Jo crec que en aquest moment, ja que només ho vol demanar al Govern balear, jo li deman que ho demani a tots, i que si no, retiri aquesta proposició no de llei, si no, no té sentit, perquè si vostè ho demana al Govern balear, i ara el Govern es dirigeix a Madrid, d'una manera unilateral, vostès tot d'una sortiran i diran "aquests van pel seu compte", sempre estan en el mateix. Aquí ens ha parlat de desviació de doblers; jo d'això, crec que val més no parlar-ne, perquè si vostè, com a membre del Patronat i com a membre del Comitè Executiu qualche vegada vengués, o vengués qualche representant del Consell, estarien assabentats. És que vostès no vénen ni se'n volen assabentar. Si vostè el dia abans se n'ha anat a veure quan hi ha l'ordre del dia tots els papers, és que ni això han fet. L'únic que volen és parlar malament i no assabentar-se de res. I de no assabentar-se, això sí que és ver, mai se n'assabenten de res vostès.

Però jo crec que hem d'explicar des d'aquest hemicicle, dins aquesta sala de tots els diputats, que sàpiguen com va això. Aquí hi va haver un problema, i és que la Universiada quan es va concedir, dia 21 de maig del 91, es va concedir a una ciutat, a Palma, o a un ajuntament que estava governat pel PSOE. El que passa és que dos mesos després això va fallar, l'assumpte se'n va anar a baix, i només governava a Madrid; i Madrid, i no diré la paraula perquè no està bé dir-la aquí davant vostè, el que va fer a l'Universiada no és de rebut, és més de jutjat de guàrdia per a vostès que no per a nosaltres. El Consell Superior d'Esports en aquelles hores telefonava i feien rodes de premsa, i feien taules rodones, i ens deia "no vos donarem ni un duro, tranquils, no vos donarem res, posarem el mateix que posen les institucions". I nosaltres així mateix els recordàvem el que havien fet per l'Expo, per un port esportiu que varen fer a Andalusia, i que varen donar més de 1.000 milions, vull dir més de 100.000 milions; el que varen donar a la Olimpíada de Barcelona no ho hem sabut mai ni ho sabrem, sempre ho duran d'amagat. Això sí que convé que qualche dia se sabés. El que sabem és que l'Ajuntament de Barcelona fins a l'any 3 o 4000 de tot el que li varen donar o deixar.

Però, clar, vostès aquí no comandaven, i ens havien de fer la punyeta. I ens la varen fer molt de temps amb tots aquests discursos que ens donaven. Però vetaquí que ve una data que jo crec que és històrica, dia 29 de febrer de 1996. Ja havia pujat als altars de l'esport aquell senyor que nomia Rafael Cortés Elvira, que era el que ens havia dit que no ens donaria cap doblor. I aquell dia es va cobrir de glòria, va enviar una carta a l'Ajuntament de Palma -no li llegiré tota, perquè hi ha paràgrafs que val més sols no llegir-los. Però recordava al Sr. Batle que *"este Consejo Superior de Deportes fue promotor de la Fundación"*, com si només hagués estat ell. I les altres institucions no varen ser promotors? No varen ser tots? Després les va dir que l'any 96 dins el pressupost de l'Estat havia estat impossible posar-hi cap doblor. És a dir, que nosaltres durant cinc anys bones paraules, duros ni un. I al final diu: *"no obstante es firme la voluntad que como secretario de Estado me anima para que esta incorporación presupuestaria sea realizada lo antes posible en la cuantía y periodicidad que permita la disponibilidad económica de esta institución."*

Però el paràgraf important és el darrer. Diu: *"como ya sabes, incluso como reflejo de esta realidad que te traslado, el apoyo a este acontecimiento ha sido recogido en el programa electoral que como partido presentamos a la opinión pública, lo que garantiza lo que más atrás te he comentado, caso, naturalmente, de que sea el Partido Socialista el encargado de formar gobierno"*. És a dir, que durant cinc anys ens varen bolear i ens varen dir que si seguien comandant ens donarien doblers. Tot el temps que varen comandar, ni un; però ens deien que si aqueixa vegada comandaven ens en donarien. El que va ser, és que després les coses no li varen anar bé i ja no han comandat pus. I aquell senyor, miri, ja no és el secretari d'Estat ni ja és ningú.

Vostè ja ha assenyalat, senyor Diéguez, aquell conveni que es va firmar dia 5 de desembre del 96, que jo no llegiré, perquè vostè l'ha llegit, però si de cas a la contrarèplica llegirem les quantitats perquè la gent sàpiga de què anam. Nosaltres no podem votar a favor d'una petició que ja està firmada pel Govern central, pel Govern central del Partit Popular, no del Partit Socialista, perquè firmes, no en va posar cap enllloc, sí, en va posar una el dia que va aportar un milió de pessetes per firmar la Fundació, aquell dia sí. Ara, al final també faltaran doblers tal vegada a la Universiada, però en faltaran perquè hi ha hagut una institució autonòmica, que no és de dretes, que és d'esquerres, que no ha volgut donar el que s'havia compromès, que eren 200 milions de pessetes. Jo no sé per què no els ha volgut donar. Què volia?, no donar res i que li donassin 500 milions per fer un estadi, vostès? Totes les altres institucions han donat doblers, i tendran instal·lacions, i Madrid, jo no crec que s'hagi negat mai a donar doblers al Consell, durant vuit anys es va negar, sols no ens volien rebre. Quan anàvem allà, el Sr. Cortés Elvira ens enviava al porter, i ens assèiem a la porteria i ens n'anàvem perquè ens deia "doblors, ni un, a Mallorca", i al final deia "és que jo si vos en don, em posaré malament amb els meus, i no ens en donava".

Per tant, Sr. Diéguez, jo crec que el que ha de fer és retirar aquesta proposició no de llei, perquè hi ha un conveni firmat, si l'hem de llegir després el llegirem, amb totes les quantitats. De moment, les loteries que ens va prometre el PSOE no en va fer ni una; ja se n'ha feta una, ja s'han repartit els doblers, ja han arribat els doblers, han arribat a la Fundació, i la Fundació els ha enviats a l'Ajuntament. No hi ha hagut una desviació de fons, Sr. Diéguez. Això és un poc perillós, el que vostè diu. La desviació no ha existit, aquests doblers s'han enviat a l'Ajuntament perquè és ell el que ha fet la subhasta de les obres, i aposta les necessitava ell. Que havia de fer la subhasta sense doblers? Ja han arribat els doblers, 600 i busques de milions de pessetes, i estam compromesos a dos més. Però d'aquells cinc anys de loteries, i de promeses, i de tómbols, ni una tómbola ens va fer, el PSOE. Si ens hagués fet una tómbola, tal vegada haguéssim pogut pagar el cànon un any. I jo el que crec que hem de fer és tornar entrar les institucions que se n'han anat, i ajudar a tots. De totes maneres, encara que no hi siguin, continuarà endavant, es farà, i dins el 99 hi haurà aquesta Universiada. I jo li (...), nosaltres, lògicament, votarem que no. No podem votar que sí a una cosa que ja està feta i firmada pel Govern central i el Govern autonòmic i el president de la Fundació. Ara, abans d'arribar a aquesta votació, jo li deman que retiri aquesta proposició no de llei. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Riera. Sr. Diéguez, té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Se nos pregunta en primer lugar por el representante del Partido Popular por qué traemos aquí este tema. Lo traemos aquí porque el Parlamento balear es la institución máxima de las Islas Baleares, el acontecimiento es de gran repercusión para las Islas Baleares, y consideramos que debe de empezarse por aquí a recordarle al Gobierno de Aznar que debe de financiarse adecuadamente la Universiada, así como otras tantas cosas que han quedado descuidadas en nuestras islas.

Se nos dice que la Universiada estaba en el programa electoral del Partido Socialista. Sí, estaba. Donde no estaba era en el programa del Partido Popular. ¿Por qué no estaba en el programa del Partido Popular?, ¿se olvidaron o lo omitieron? Cualquiera de las dos cosas define el apoyo que da el Partido Popular a la Universiada. Por completo lo dejaron fuera, no está en su programa electoral.

Cuando le digo que hubo un desvío de fondos, tómelo en el sentido administrativo de la palabra, naturalmente. No lo digo en ningún otro sentido más allá del puramente administrativo. Llevar el dinero de la lotería hacia el Ayuntamiento de Palma de Mallorca, un dinero que ha entrado, que ha sido ingresado en la Fundación Universiada sin tener ningún acuerdo del Patronato, ¿eso es válido? El Patronato es el que decide sobre el presupuesto. No hay nadie más, ningún órgano competente más que el Patronato para decidir sobre el presupuesto de la Fundación Universiada. Si se comprometió el Gobierno central, el Consejo Superior de Deportes, a dar el dinero de la lotería al Patronato, es este Patronato el que tiene que decidir cuándo y cómo va a salir; y no hay ninguna reunión del Patronato ni ningún presupuesto en el que esté prevista esa salida de fondos con dirección al Ayuntamiento de Palma de Mallorca. Por tanto, tiene que reconocerme que se ha hecho sin conocimiento y sin consentimiento, y una cosa que se hace sin conocimiento es clandestina. Y es así como se ha hecho.

Si tan seguro está de que va a haber dinero, me alegra que sea así, porque antes no lo estaba. Bienvenido a Damasco, porque yo estoy leyendo ahora, por ejemplo, un titular del 9 de julio del 94, en el que el Sr. Riera mismo decía "había planteado públicamente la conveniencia de renunciar a los Juegos, que consideraba excesivamente gravosos para la economía insular". "Especialmente gravosos", y en aquel momento había un convenio para la financiación de los Juegos Mundiales -igual no lo recuerda- por el cual el Estado central se comprometía a 1.950 millones para inversiones, y 450 para gastos de organización. Leamos, estoy esperando que lea las cifras del convenio que se firmó. En las cifras del convenio que se firmó, no se canse en leerlas: 340 de subvención al Govern balear, 400 que se han dado ya a la Universidad, pero esos 400 de la Universidad son de fuera de este mecanismo, no corresponde a la Universidad, pregúnteselo al rector, y verá por qué en el acto de poner la primera piedra de aquellas obras no hubo representación de la Universiada y sólo del CSD. ¿Por qué? Porque era un acuerdo entre el CSD directamente, y no pertenecía a la Fundación Universiada, el tema este. Es evidente.

Si ahora dice que hay más dinero, estando sólo la previsión de esas posibles loterías, dígame cuánto. Ahora espero que me diga "va ha haber 1.500, 2.900, 368, 450..." Dígame cuánto dinero se compromete a entregar el CSD en estos momentos a la Fundación Universiada. Dígalo, pero diga la cifra, no diga "dará lo que resulte del sorteo". Hombre, el sorteo del 99 no lo sabremos hasta que se acabe la Universiada. No podemos esperar, hacer un presupuesto retroactivo. Es evidente.

El problema de la Universiada es porque les trae sin cuidado, y les trae sin cuidado porque no la van a poder inaugurar, porque se celebra después de las elecciones. Ése es el problema que tiene, en definitiva, la Universiada, y por eso van pasando, van capeando el temporal, por ese mismo tema y por nada más.

Y con respecto al consenso, pues mientras el Gobierno de España fue socialista se mantuvo el consenso, pero cuando la derecha se vio en franca mayoría en los órganos de Gobierno, se acabó el consenso. Se comenzó a ocultar información, hasta el punto de que en una reunión para aprobar el presupuesto anual, tan solo se facilitaba el presupuesto de una cosa como es el Patronato de la Fundación Universiada, sólo se facilitaba en la puerta de entrada. No se daba ninguna información previa a todos los representantes del Patronato.

Efectivamente, son incapaces de organizar fuera del "orden y mando", porque les pierde un cierto espíritu castrense, no toleran la discrepancia, carecen de sentido institucional, porque para usted las instituciones no son más que un medio del cual servirse para intentar ganar las siguientes elecciones. Han preferido llegar, desde la derecha que ahora dirige la Universiada, a acuerdos con clubs privados para utilizar sus instalaciones antes que con el Consell de Mallorca; con algún club privado de carácter militar, ¿será por ese reencontrado espíritu militar, ese espíritu de montañas nevadas que quieren reintroducir en los colegios, en esa España en la que, como decían sus himnos, vuelve a amanecer"? Sr. Riera, su turno.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat. Sr. Riera, té vostè la paraula.

EL SR. RIERA I BENNÀSSAR:

Sí, Sr. President, és el meu torn. Estigui tranquil, que el que no la inaugurarà serà vostè, la Universiada, ni vostè ni ningú que està enfront de jo. Estam ben tranquils, d'això, no farem cartes com la del Sr. Cortés Elvira, que diuen "si continuam comandant". Nosaltres continuarem comandant pels segles dels segles en aquesta comunitat, perquè el que tenim davant no governarà mai, Sr. Diéguez, i vostè fa dos anys que hi és, i aquells vuit anys no hi era, i jo hi era i vaig fer les declaracions i deia que era gravós perquè el Sr. Cortés Elvira ens passava amb cançons. Sols no venia aquí, només venia a passar quinze dies de vacances dins un barco, i quan l'anàvem a veure ens deia "no hem de parlar de res, hem de parlar d'altres coses", això és l'únic que feia, ni venia als comitès executius, ni venia enlloc. Sols no va venir el dia que es va fer la Fundació, es va fer en dos dies i només en va venir un, el segon dia no va poder venir. I tenim les cartes on ens diu "en el nostre programa electoral i si continuam governant...", però gràcies a Déu no han continuat governant, i aposta tenim aquest conveni firmat. I aquest conveni diu clarament que es donaran els 400 milions de pessetes a la Universitat. Des de l'any 91 ho sentia a dir al Sr. Cortés Elvira, "vos enviarem els doblers a la Universitat", i no els va enviar, els va haver d'enviar el Govern del PP. Vostè no hi era a aquelles hores. Vostès de fora estaven que pegaven potadetes perquè no governaven ni aquí, i havien aconseguit la Universiada, i pareixia que era un al·lot petit per a vostès, i l'havien de veure créixer. I ara el veuen créixer de lluny, i això és el que els ha sabut greu.

I jo dic que va ser gravós. I el que vaig dir als diaris, ho mantenc. I també vaig dir altres coses que hagués valgut més que tal vegada hagués llegit avui, pels representants de Madrid, però veig que no els ha interessat llegir-les. Però un dia també les podem llegir, estaven a primera pàgina totes. I em varen amenaçar i tot perquè les vaig dir, i les mantenc igual, aquells senyors res de res, no venien a les reunions ni ens enviaven un duro. I aquí hi ha un conveni firmat, i aquest conveni es farà. No li diré que anirà a missa, perquè llavors dirà que som beats, a part de militars. Però sí, ens donaran 70 milions a l'any 97, que ja hi són; 90 milions més a l'any 98, i 180 en el 99. I la loteria del 97 està feta, i donada i liquidada. I no em digui que el 99 la liquidaran dins l'octubre; la poden fer pel febrer, no tenen per què fer-la al juliol, no hi ha enlloc que digui quin mes s'ha de fer. Es podrà fer al gener, i el dia de la inauguració, miri, vostè passarà per taquilla i pagarà, si vol veure la inauguració, i s'haurà acabat, i hauré liquidat tots els doblers i tendrem totes les instal·lacions fetes. Però estigui tranquil, que aquestes instal·lacions que faran, vostès també hi podran anar i les podran emprar. I el Consell Insular si les vol -que supòs que només li quedaran dos anys per estar en mans de l'esquerra-també la podran emprar, i si estan fetes abans de dos anys també les podrà emprar, no es preocupi que jo em preocuparé perquè la Fundació li doni permís per emprar-les si les necessiten. Però estigui tranquil, tendrem doblers, les quantitats estan aquí, ens diuen que en el pressupost del 98 hi haurà una loteria nacional, està ja previst; i la del 99 no hi és perquè no ho podem preveure fins l'any que ve. Tampoc no ens hem d'avançar tant als esdeveniments, vostès no s'avançaven tant, sempre anaven 30 anys enrere. I ara, miri, tendrem els doblers, això està firmat pel batle de Palma, pel secretari d'Estat d'Esport, que no ens va enviar cap carta, ens va venir aquí a Palma i va firmar el conveni, cosa que no havien mai.

Jo crec que només per això valdria la pena que vostè retiràs la proposició no de llei. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Conclòs el debat, passam a la votació.

Senyores i senyors diputats que votin a favor de la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialista, es volen posar drets, per favor? Poden seure, gràcies.

Vots en contra, es volen posar drets?

Vots a favor, 26; en contra, 30; cap abstenció. Queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

IV.- Debat del Dictamen de la Comissió d'Economia del Projecte de Llei RGE núm. 5758/96, de la recerca i del desenvolupament tecnològic.

I passam al darrer punt de l'ordre del dia, que és debat del dictamen de la Comissió d'Economia sobre el projecte...

Demana a totes les senyores i senyors diputats que no s'absentïn de la sala.

Passam, com hem dit, al debat i votació del Projecte de llei número 5758/96, de recerca i de desenvolupament tecnològic, una volta conclòs el debat, amb el corresponent informe de comissió i de ponència.

Al títol del projecte, als articles 1, 2, 3, 4, 5, 6 i 7 no s'hi mantenen esmenes, per la qual cosa votarem conjuntament.

Vots a favor del títol del projecte, articles 1, 2, 3, 4, 5, 6 i 7, es volen posar drets, per favor? Poden seure, moltes gràcies.

Vots en contra? No n'hi ha

S'aprova per unanimitat.

A l'article 8 hi ha una esmena, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, que és la 1341. Per fer-ne la defensa té la paraula el Sr. Damià Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. A aquesta esmena, que mantenim, demanam que la Comissió Interdepartamental de Ciència i tecnologia no estigui integrada en exclusiva per representants de les diferents conselleries, sinó que creim que la Comissió hauria de ser més plural, i per tant més representativa i més rica, i per això demanam que s'incorporin a aquesta comissió interdepartamental els representants de la Universitat de les Illes Balears i també els representants d'altres entitats balears de prestigi dedicades a la recerca científica i tecnològica. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Altres grups que vulguin intervenir? Grup Parlamentari Mixt? Esquerra Unida? Té la paraula el Sr. Portella.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. Entenem la idea de l'esmena que presenta el Grup Nacionalista, en el sentit d'afavorir una major participació a la Comissió Interdepartamental, però també és cert que existeix en el Projecte de Llei una comissió assessora en la qual participarà la Universitat de les Illes Balears i altres organismes, i ja farà aquesta funció de preparar els dictàmens sobre els projectes presentats a aquest Pla balear de recerca tecnològica, i trobàvem que en aquest sentit ja queda una mica subsumida aquesta idea en el projecte de Llei, però per altra banda intentar una major participació també és correcte, i per açò ens abstindrem en aquesta esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari Socialista, Sr. Crespi, té vostè la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Sí, Gràcies, Sr. President. En el mateix sentit que el Sr. Portella, nosaltres creim que és lògic que una comissió interdepartamental sigui això, una comissió interdepartamental, i per tant estigui exclusivament formada per membres de l'administració competent, i que bé és cert que existeix una altra comissió, a la qual hi ha participació d'altres sectors socials, i creim que així el projecte de Llei contempla les dues fórmules, que garanteixen una objectivitat i una participació d'aquells col·lectius vinculats a la investigació, i per tant també ens abstindrem a aquesta esmena. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Popular, Sr. Flaquer, té vostè la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Moltes gràcies, Sr. President. Per manifestar també el nostre vot contrari a aquesta esmena, en el sentit abans esmentat pels altres grups. Hi ha una comissió interdepartamental que ha d'estar formada per distintes conselleries del Govern, i un consell assessor on sí està representada la Universitat de les Illes Balears, així com d'altres organismes que puguin desenvolupar aquesta tasca assessora de la Comissió Interdepartamental, un organigrama i una estructura de comissió interdepartamental i comissió assessora, que és també comuna amb l'organigrama que existeix a la Llei estatal i les altres lleis de les comunitats autònomes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sí, Sr. Pons? Jo li vull recordar que estam en un torn de fixació de posicions per part dels altres grups, com és un debat d'esmenes. En tot cas jo li don la paraula per si vol fer una precisió o si vol atendre la petició implícita que duia de la retirada d'aquesta esmena.

EL SR. PONS I PONS (Grup Parlamentari Nacionalista-PSM):

Gràcies, Sr. President. Simplement volia dir que aquí hi ha una comissió que decideix i una comissió que assessora. Nosaltres creim que a la comissió que decideix hi hauria d'haver les entitats que hem proposat que hi fossin, i si el terme "interdepartamental" en fos l'excusa perquè no hi poguessin ser des del punt de vista tècnic legal, aleshores s'hagués canviat el terme. El cert és que hi ha una comissió que decideix, que és aquesta, i una comissió assessora que es reunirà suposadament molt poques vegades, com acostuma a ser habitual. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Conclòs el debat, passam a la votació de l'esmena.

Senyores i senyors diputats que votin a favor de l'esmena presentada pel Grup Parlamentari PSM, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 7; en contra, 30; 19 abstencions. Queda rebutjada l'esmena presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM.

Passam a votar l'article 8.

Vots a favor de l'article, es volen posar drets?

Tornam a repetir la votació. Passam a votar l'article 8 tal com surt del dictamen.

vots a favor, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 49; cap en contra; 7 abstencions. Queda aprovat l'article 8.

A l'article 9, 10, 11, 12, 13, i a la disposició transitòria primera no s'hi mantenen esmenes. En conseqüència passam a votar els articles 9, 10, 11, 12, 13 i la disposició transitòria primera.

Vots a favor, es volen posar drets? Poden seure, gràcies.

Vots en contra?

Abstencions? No n'hi ha.

S'aprova per unanimitat.

A la disposició transitòria segona el Grup Parlamentari Nacionalista-PSM hi manté l'esmena 1345/97. Per defensar-la té la paraula el Sr. Damià Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. A aquesta disposició transitòria es fixa un termini per a la creació del Consell Assessor de Recerca i Desenvolupament Tecnològic, exactament de sis mesos. Nosaltres proposam que aquest termini es redueixi a tres, ja que evidentment això voldria dir que més ràpidament entra en funcionament aquesta comissió, i per tant la Llei pot començar a produir els seus efectes positius. És purament i simplement una reducció de sis a tres mesos.

EL SR. PRESIDENT:

Grups que vulguin intervenir? Grup Mixt? Esquerra Unida? Grup Socialista? Grup Popular? Sr. Flaquer, té vostè la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Només vull manifestar que mantendrem el nostre vot de comissió contrari a aquesta esmena. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Passam a votar, idè, l'esmena 1345, presentada pel Grup Parlamentari PSM.

Vots a favor, es volen posar dret?

Vots en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Vots a favor, 11; en contra, 30; 15 abstencions. Queda rebutjada aquesta esmena.

I votam la disposició transitòria segona.

Vots a favor, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions?

45 vots a favor, i 11 abstencions; cap en contra. Queda aprovada la disposició transitòria segona.

A la disposició transitòria tercera el Grup Parlamentari Nacionalista-PSM hi manté l'esmena 1346. Sr. Pons, té vostè la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. És una esmena semblant a l'anterior, només és que en aquest cas fa referència a la posada en funcionament del Pla balear de recerca i desenvolupament tecnològic. En el projecte de llei es fixa un termini d'un any. Nosaltres creim que aquest temps és excessiu i proposam sis mesos.

EL SR. PRESIDENT:

Grups que vulguin intervenir? Sr. Flaquer, té vostè la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Per expressar també el nostre vot contrari, que es justifica plenament amb el fet que hi ha d'haver un desenvolupament reglamentari d'aquesta llei que avui serà aprovada, esperem, i que aquest desenvolupament reglamentari necessàriament requereix que la constitució i creació del pla difereixi en el temps en aquest termini que ve marcat al projecte. En conseqüència votarem en contra d'aquesta esmena. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Passam a votar, idè, l'esmena 1346/97.

Vots a favor, es volen posar drets?

Vots en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Vots a favor, 10; en contra, 30; 16 abstencions. Queda rebutjada aquesta esmena.

I passam a votar la disposició transitòria tercera.

Vots a favor, es volen posar drets?

Vots en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Vots a favor, 46; cap en contra; 10 abstencions. Queda aprovada la disposició transitòria tercera.

A la disposició derogatòria, a la disposició final primera i segona, i a l'exposició de motius no s'hi mantenen esmenes. En conseqüència seran sotmeses a votació conjuntament.

Passam a votar, idò, la disposició derogatòria, les disposicions finals primera i segona, i l'exposició de motius,

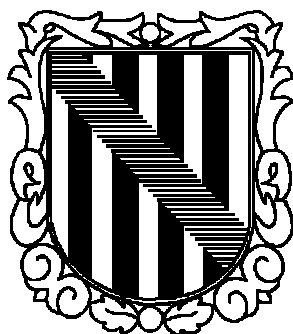
Vots a favor, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovat per unanimitat. En conseqüència queda aprovada la Llei de recerca i desenvolupament tecnològic.

I esgotat l'ordre del dia, s'aixeca la sessió. Comunic als portaveus que immediatament, cinc minuts farem la Junta de Portaveus, una i quart.

**DIARI DE
SESSIONS**

DEL

PARLAMENT

DE LES

**ILLES
BALEARS**

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma
